

ይሁዳ ጌታን አሳልፎ ለመስጠት አቀደ 22:1-6

የካህናት አለቆችና የሕግ መምህራን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ በጣም ይቆጡ ነበር። ለሕዝቡ ስለ መሪዎቻቸው እውነተኛውን ተናግሮ ስለነበር ካህናቱና የሕግ መምህራን ጠሉት። በዕለተ ረቡዕ በሊቀ ካህት ቤት ተሰብስበው ጌታ እንደት እንደሚገድሉት ዘደ ለማግኘት ይግከሩ ነበር፤ 22:1-2፤ ማቴ.26:3። በዚህ ጊዜያት የፋሲካን በዓል በኢየሩሳሌም ሊያከብሩ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ አይሁድ ከተለያዩ የይሁዳ ወረዳዎች መጥተው ነበር። ሕዝቡ ያምዕብናል ብለው ስለፈሩ ካህናትና የሕግ መምህራን በጌታ ላይ እንዳት ለማድረግ አልቻሉም፤ ማር.14:2። ከዚህ የተነሣ ከበዓሉ አንድ ሳምንት በኋላ ድረስ እንዲቆዩ አሰቡ።

ሳያስቡት የዚያኑ ዕለት ማለትም ረቡዕ ማታ ወደ ካህናትና የሕግ መምህራን ዘንድ ከአሥራ ሁለቱ ከጌታ ደቀ መዛሙርት አንዱ ጌታን ለመያዝ በሚወስዱት እርምጃ ሊተባበር በመምጣቱ ተደነቁ፤ 22:3-6። ይሁዳ አሳልፎ እንደሚሰጠው ጌታ ያውቅ ነበር፤ ዮሐ.6:71። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ገንዘብን እንዳይወዱ፣ እውነተኛና ታግኞች እንዲሆኑ ሲያስተምር ይሁዳ ምንም ቢሰማም ይህን ትምህርት ግን በሥራ ለማዋል አልተቀበለውም። ይሁዳ በክርስቶስ መንግሥት ታላቅ ሰው ለመሆን ይፈልጋል። ጌታ ግን ለደቀ መዛሙርቱ ሲያስተምር ጉጉሥ ከመሆኑና ከመግዛቱ በፊት አስቀድሞ እንደሚሞት ተናግሮ ነበር፤ ማቴ.26:1-2። ይህን የሰማው ይሁዳ ግን የእግዚአብሔርን ጊዜ በመጠበቅ መታገሥ አልፈለገም። ስለዚህም የጌታ ኢየሱስና የሌሎችም ደቀ መዛሙርት የሚሆነውን ገንዘብ ይሰርቅ ነበር፤ ዮሐ.12:6። አሁን ደግሞ ከካህናት አለቆች በአንድ ጊዜ ብዙ ገንዘብ የሚያገኝበት መልካም አጋጣሚ ሆነለት። በዚህ ምኞትም ሰይጣን ወደ ልቡ እንዲገባ ፈቀደ። ከዚያም በኋላ ወደ ካህናት አለቆች ሄዶ የሚፈልጉት ሊያደርግላቸው እንደወደደ ገለጠላቸው፤ 22:3-6። እነርሱ ሰላሳ ብር ሰጡት፤ ማቴ.26:15። ከዚህ ወዲያ ጌታ በብዙ ሕዝብ መካከል የማይሆንበትን ጊዜ መርጦ ሊይዙት የሚያመቸውን መንገድ እንደሚፈልግ ቃል ገባላቸው። በሚቀጥለው ምሽትም ይሁዳ እንዳሰበው ተሳካለት።

የመጨረሻው ፋሲካ 22:7-38

በሚቀጥለው ቀን ማለትም ሐሙስ ጌታ ደቀ መዛሙርቱን የፋሲካን ጠበት እንዲያዘጋጁ ጠየቃቸው፤ 22:7-13። ይህንን የቂጣ በዓልና የፋሲካ በዓል እስራኤላውያን የሚያከብሩት እግዚአብሔር እንዲያከብሩ አዞላቸው ስለነበር ነው፤ ጴጤ.23:4-6። በዚህ በዓል ጠበት ያርዳሉ። እርሱም የእግዚአብሔር በገ የሆነው የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ነው፤ ዮሐ.1:29። የሚያዘጋጁት ቂጣም እርሾ የሌለበት በመሆኑ ምንም ክፋት የሌለበት ፍጹም ሰው የሆነው የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ነው።

ጌታ ዮሐንስንና ዲፕሮስን የፋሲካን በዓል እንዲያዘጋጁ በኢየሩሳሌም የሚኖር የጌታ ወዳጅ ወደሆነ ወደ አንድ ሰው ቤት ላካቸው። ዲፕሮስና ዮሐንስም ወደት እንደሚሄዱ እያውቁም ነበር። ሆኖም ጌታ ማሰር ተሸክሞ የሚሄድ ሰው እንደሚያገኙ ነገራቸው።

እነርሱም ግሰር የተሸከመውን ሰው ባዩት ጊዜ ተከትለውት ወደሚረዳቸው ቤት ገቡ። የቤቱም ባለቤት ባሳያቸው ትልቅ አዳራሽ በዚያ ጌታና ደቀ መዛሙርት የፋሲካን እራት በአንድነት በሉ።

የኮሎንል ወንጌል ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በሚያስደንቅ አቀራረብ ያሳየናል። ሉቃስ ግን ጌታ ኢየሱስን እንደ ፍጹም ሰው አድርጎ ያቀርባል። በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሆነው ነበር የሚጽፉት። በሉቃስ ወንጌል በሚገኘው የመጨረሻው ምዕራፍ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚያሳየን ለእግዚአብሔር ሁሉ ነገር እንደሚታወቅ ጌታ ኢየሱስም እንዲሁ እንደሚያውቅ ነው። አሁን የት ታስራ እንደነበርና የአሁያይቱም ባለቤት ለጌታ ለመስጠት ፈቃደኛ እንደሆነ አውቆ ነበር፤ 19:30-31። ከዚህ ምዕራፍ ደግሞ እንደተመለከትነው ጌታ ጴጥሮስና ኮሎንልን ተቀባይነት ሊያገኙና የፋሲካንም እራት ሊበሉ የሚፈቅድላቸውን ሰው ማግኘት እንዲመች አድርጎ ሊመራቸው ችሎ ነበር፤ ይሁዳና ጴጥሮስ ምን እንደሚሆኑና እንደሚያደርጉ ያውቅ ነበር፤ 22:21 እና 34። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ ሰው ሆኖ የታየ አምላክ መሆኑን መዘንጋት በጭራሽ አያስፈልገም፤ ዮሐ. 1:14፤ ገላ. 4:4። ሐሙስ ምሽት ጌታና ደቀ መዛሙርቱ በተፈቀደላቸው ቤት ፋሲካን ለመብላት በአንድነት ሆኑ፤ 22:14-18። ጌታ ለኃጢአታቸው እንደሚሞትና እንደሚሠቃይ ያውቅ ስለነበር ከሞቱ በፊት ይህን የፋሲካ በዓል አብሮአቸው ሊመገብ እንዴት ይመኝ እንደነበር ነገራቸው። ንጉሥ ሆኖ ዳግመኛ እስከሚመጣ ይህንን ምግብ እንደገና ከእነርሱ ጋር እንደማይበላ ነገራቸው። የእግዚአብሔር መንግሥት ዳግም እስከምትመጣ ከዚህ ወይን ሁለተኛ ጊዜ አልጠጣም በማለት ጽዋውን አንሥቶ ሰጣቸው።

ለብዙ ዓመታት በእግዚአብሔር የሚያምኑ የነበሩ እስራኤላውያን ይህንን የፋሲካ በዓል ያከብሩ ነበር። ሆኖም አሁን ግን ጌታ ኢየሱስ አንድ አዲስ ነገርን አመጣ፤ 22:19-20። የፋሲካን ምግብ ከበሉ በኋላ ከቂጣው ቁራሽ ወስዶ እግዚአብሔርን ካመሰገነ በኋላ ቅርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው። ይህ የሚበሉት ቂጣ ስለ እነርሱ ኃጢአት የሚሞተው የሥጋው ምሳሌ እንደሆነ ነገራቸው። ለወደፊቱም እርሱ እስከሚመለስበት ጊዜ ድረስ ማስታወሻ እንዲሆናቸው ይህንን ዓይነት ቂጣ በመቁረስ እንዲያስቡት ነገራቸው። ከዚህ በኋላ ጽዋውን አንሥቶ እግዚአብሔርን አመሰገነና ከእርሱ እንዲጠጡ ነገራቸው። ይህ ጽዋ የሚረሰው የክርስቶስ ደም ምሳሌ በመሆኑ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ከዚህ ደም የተነሣ የገባውን አዲስ ቃል ኪዳን ያሳያል፤ ማቴ. 26:26-29፤ ማር. 14:22-25።

እግዚአብሔር ባቀደው መንገድ ለሕዝቡ ኃጢአት ጌታ ኢየሱስ እንደሚሞት ይታወቀው ነበር። ምንም እንኳን የክርስቶስ ሞት በእግዚአብሔር ፈቃድ ቢሆንም ይሁዳ ባደረገው አስቃቂ ኃጢአት ማለትም ጌታን አሳልፎ ለጠላቶች በመስጠቱ ይፈረረብታል፤ 22:21-23። ጌታ አሳልፎ የሚሰጠው ሰው ላይ ስለሚመጣው ከፉ ነገር ሲነገራቸው ጌታን አሳልፎ የሚሰጠው ማን እንደሆነ አያውቁም ነበር።

በአራቱም ወንጌላት ከተሰጡት ከጌታ ትምህርቶች አንዳንዶቹ በዚያን ጊዜ ለነበሩት ደቀ መዛሙርትና ወደፊትም ከሚኖሩት ደቀ መዛሙርት እንዲጠብቁላቸው የተጻፉ

ናቸው። ለቤተ ክርስቲያን የሚሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መንፈስ ቅዱስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሚገኙት መልእክቶች በግልጽ አስተላልፎልናል። በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ሁላችንም በአንድነት በመሰብሰብ ጌታ እንዳዘዘው ያስተማረንን ሁሉ ለማስታወስ መገናኘት ይኖርብናል። በመልእክቶች እንደምናየው መንፈስ ቅዱስ ተመሳሳይ የሆነ ነገር እንድናደርግ እዩናል፤ 1 ቆሮ. 11:23-32። ከዚህ ምዕራፍ በሚገኙት ጥቅሶች የምንማረው አንድ ነገር ቢኖር ይህ ነው፡- ሰዓቱ በደረሰ ጊዜ ጌታ ከአሥራ ሁለቱ ጋር በአንድነት ነበር፤ 22:14። አንዳንድ ክርስቲያኖች ከጌታ ጋር መሆን አስፈላጊ እንደሆነ ሊያስቡም። እርሱ ግን በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ በስሙ በሚሰበሰቡበት ሰዓት አብሮአቸው እንደሚሆን ታላ ገብቷል፤ ማቴ. 18:20። በዚህ ዓለም የከበረ አንድ ትልቅ ሰው ለመገናኘት ብንጋበዝ ሁላችንም በሰዓት ለመድረስ የሚቻለንን ሁሉ እናደርጋለን። እንግዲያስ ይልቁንም ከሰማይ የሚመጣውን ጌታችንን ለመገናኘት የተጠራን እኛ እንዴት የበለጠ እናደርግም!

ከዲውሎስ መልእክቶች እንደምንማረው በወይን ጠጅ መስከር እንደማይኖርብን ነው፤ ኤፌ. 5:18። በቀድሞ ዘመን በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ይኖሩ የነበሩ ክርስቲያኖች በእሁድ ቀን በአንድነት ሲገናኙ አንዳንዶቹ ይሰክሩ ነበር፤ 1 ቆሮ. 11:21። ይህም ስካር የጌታን ሥጋና ደም ለመብላትና ለመጠጣት ብለው የመጣ በመሆኑ ይህ ሁኔታ ጌታን አያስከብረውም፤ ደስም አያሰኘውም። ጌታችንና መድኃኒታችን ደስ የሚያሰኘው እርሱን ስናከብር እግዚአብሔርንም ስናመልክ ነው።

የፋሲካን በዓል በሚያከብሩት ቤት እያሉ ለመጨረሻ ጊዜ ጌታ ደቀ መዛሙርቱን ያስተምራቸው ነበር። ከእነዚህ ትምህርቶች ጥቂቶቹ በሦስቱ ወንጌሎች ሲገኝ ብዙውን ግን በዮሐንስ ወንጌል ከምዕራፍ 13 እስከ 17 ተጽፎ እናያለን። በዚህ በሉቃስ ምዕራፍ እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርቱ ከእነርሱ ማናቸው ታላቅ ሆኖ እንደሚቆጠር በመነጋገር እርስ በርሳቸው ይጣላሉ፤ 22:24-27። ይህን ዓይነቱን ጥል ከዚህ ቀደምም አድርገው ነበር። ሆኖም በዚያን ጊዜ ጌታ ያስተማራቸውን ፈጽመው ረስተውታል፤ 9:46-48። ዮሐንስና ያዕቆብ በእግዚአብሔር መንግሥት ከፍተኛ ሥፍራ እንዲሰጣቸው ጌታን ሲጠይቁት ይህን ራስ ወዳድነት የሞላበት ምኞት እንደማያሳካ ገለጸላቸው፤ ማር. 10:35-45። ጌታ ለእነርሱ ሙሉ ሕይወቱን ለሞት አሳልፎ በሚሰጥበት ጊዜ ይህንን የመሰለ የራስን ክብር የሚፈልግ ክርክር በዚህ ጊዜ መከራከራቸው የማይገባ ነው። ጌታም በዚህ ዓለም እንደሚኖሩት ትላልቅ ሰዎች እንዳይሆኑ ነገራቸው። በእግዚአብሔር መንግሥት የሁሉም መሪ የሚሆነው የሁሉም አገልጋይ የሆነው ሲሆን የሁሉም ታላቅ የሆነው ደግሞ የሁሉም ታናሽ እንደሆነ የሚሆነው ነው፤ 13:30። ጌታ ኢየሱስ ራሱ እንኳን ከመንግሥት ሰማያት የመጣው ሰዎችን እንዲያገለግል ነው፤ ማር. 10:45። አሁን ባሉበት ሥፍራ እንኳን ጌታ ነበር። ቢሆንም ውኃ ወሰዶ የደቀ መዛሙርቱን እግር አጠበ። ጌታ ያደረገው ይህ የእግር ማጠብ ሥርዓት የአንድ አገልጋይ ሥራ ነው፤ ዮሐ. 13:1-7።

ጌታ ኢየሱስ በደረሰበት መከራ ሁሉ ከእርሱ ጋር ሐዋርያት አብረውት ስለነበሩ በጌታ መንግሥት የከብርን ሥፍራ ያገኛሉ፤ 22:28-30። ይህም ብቻ ሳይሆን ለንጉሡ

በጣም የቀረቡና ከእርሱ ጋር በአንድነት በማዕዱ የሚቀመጡና በአሥራ ሁለት ዙፋኖች ተቀምጠው አሥራ ሁለቱን የእስራኤልን ነገድ የሚፈርዱ ይሆናሉ።

እኛም እንደ እነርሱ ጌታ በክብሩ ሳለ እንቀርበዋለን። ከዚህም የተነሣ ከእርሱ ጋር አብረን እንበላለን፤ እንጠጣለን። እንደዚሁም ከእርሱ ጋር እንገዛለን፤ ራዕይ 3: 20-21። መረሳት የሌለበት ነገር ቢኖር ጌታ በእርሱ የሚያፍሩበትን ሁሉ እርሱም የሚያፍርባቸው እንደሚሆን ማወቅ አለብን፤ 9: 26።

እነዚህ አሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ግን እስካሁን ክርስቶስ ኢየሱስ ባገኘው መከራ ሁሉ አብረውት ፀንተው ነበር። ነገር ግን ከአሥራ ሁለቱ አንደኛው አሳልፎ ሊሰጠው በመዘጋጀት ላይ ነው፤ 22: 22። ሰይጣንም ሊፈትናቸው ተዘጋጅቷል፤ ከዚህም የተነሣ ሁላቸውም ጌታን በጠላቶቹ እጅ ጥለውት ይሸሻሉ፤ ማቴ. 26: 31፤ ማር. 14: 27። ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የሆነው ሰምዖን ጴጥሮስ ግን ከጌታ ጋር አብሮ ሊሞት እንኳን እንደተዘጋጀ በጣም እርግጠኛ ነበር። ጌታን እንደማያውቅ ሆኖ በአንድ ሌሊት ሦስት ጊዜ እንደሚከደው ጴጥሮስን አስቀድሞ ጌታ ቢያስጠነቅቀውም ጴጥሮስ ግን ይህን የከፋ ክሕደት በመፈጸሙ እምነቱን እስከመጨረሻ አልጣለም። ጌታም አስቀድሞ እምነቱ እንዳይጠፋ ማልደለት ስለነበር ከክሕደቱ በመፀፀት ከተመለሰ በኋላ ሌሎችን ለመርዳት እንደቻለ እናያለን፤ 22: 31-34።

በራሳችን አለመታመንን መማር ይኖርብናል። ጴጥሮስና ሌሎች ደቀ መዛሙርት ጌታን እንደሚወዱና ታማኞች እንደሚሆኑለት በጣም እርግጠኞች ነበሩ። ነገር ግን ሁሉም በሀሳባቸው አልፀኑም። ይልቅስ ተሰናክሉ። ጴጥሮስ ግን ሁለት ጊዜ በመደጋገም እርሱ ከሌሎች ይልቅ የተለየ እንደሆነና ጌታንም እንደማይክድ የተናገረ ሆኖ ሳለ ከሌሎች ሁሉ ይልቅ አብልጦ ደጋግሞ ክሕደቱን በይፋ በመናገር ገለጸ፤ ማቴ. 26: 31-35፤ ማር. 14: 27-31፤ ዮሐ. 13: 36-38። በሰማይ የሚኖረውን ጌታ ዘወትር ታማኝ ሆነህለት መኖር እንዲያስችልህ በየዕለቱ ለምነው።

እነዚህ ደቀ መዛሙርት ሰይጣን በከፋ ዓይነት ሁኔታ ሊፈትናቸው እንዳለው አስቀድሞ ጌታ ኢየሱስ አውቆ ስለነበር ዝግጅት እንዲያደርጉ ማስጠንቀቂያ ሰጥቷቸው ነበር፤ 22: 35-38። ጌታ ከዚህ በፊት ለአገልግሎት ሲልካቸው ምንም ገንዘብና ትርፍ ልብስ ሳይዙ ወጥተው የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ሞልተላቸው ኖረው ነበር፤ 9: 31 10: 4። ወደ እስራኤል ሕዝብ ለአገልግሎት በወጡበት ጊዜ እግዚአብሔርን የሚወዱና ለአገልጋዮቹም እንክብካቤን የሚያደርጉ አንዳንድ ሰዎችን አግኝተው ነበር። አሁን ግን ሰይጣን ደግሞ በተራው የከፋውን ነገር ሲያደርግ ለዚህ መዘጋጀት አለባቸው። ጌታ ራሱ እንኳን እንደወንጀለኛ እንደሚቆጠር ኢሳይያስ በትንቢት መጽሐፉ ከጻፈ የጌታ ደቀ መዛሙርት ደግሞ ከሰይጣንና ከዚህ ዓለም ሰዎች ምሕረትና ርሕራሄን እንዲያገኙ መጠበቅ የለባቸውም።

በሌላ ክፍል ከምናገኛቸው ጥቅሶች እንደምንረዳው ጌታ ደቀ መዛሙርቱ ሰይፍን መዘው እንዲጣሉ እንዳልፈለገ እንረዳለን። ይህም ብቻ ሳይሆን ቢመቱአቸው እንኳን መልሰው መምታት እንደሌለባቸው አስተምሯል፤ ማቴ. 5: 39። በዚያኑ ምሽት ግን

ጌታንና ደቀ መዛሙርቱን ለመያዝ በመጡት ሰዎች ላይ ኢፕሮስ ሰይፍ በመጠቀም የአንደኛውን ጆሮ ሲቆርጥ ጌታ ወዲያው የተቆረጠውን ጆሮ ፈወሰ፤ 22:49-51። መንፈስ ቅዱስ ሲያስተምረን እኛ ፀባችን ከሰዎች ጋር ሳይሆን ከሰይጣንና ከርኩሳን መኖሩን ጋር እንደሆነ ነግሮናል፤ ኤፌ.6:12። በዚህም መንፈሳዊ ውጊያ ሰው የሚደገፍበትን ሰይፍ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ነው የምንጠቀመው። በዚያ የመጨረሻ ምሽት ጌታ ያስተማራቸውን ደቀ መዛሙርት ልብ ስላላሉ ያለን ሁለት ሰይፍ ነው በግለት መለሱለት፤ 22:38። ከዚህ በኋላም ጌታ ስለጠላቶቻቸው ምንም ነገር ጨምሮ አልተናገራቸውም። ነገር ግን ብዙ አስደናቂ የሆኑ ነገሮችን ነግሮአቸው እንደነበር በዮሐንስ ወንጌል ከምዕራፍ 13-17 እናነባለን።

እኛም ዛሬ እንዳለፉት ደቀ መዛሙርት አንድን ነገር ለመረዳት በጣም እንዘንያለን። ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ሥራ በራሳቸው ጉልበትና ጥበብ በመደገፍ ለግዝናወን ሲሞክሩ እንመለከታለን። የዚህ ዓለም ሰዎች የሚጠቀሙትን ዘዴና ብልጠት በመጠቀም ይሠራሉ። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮችን ግዝናወን አይቻላቸውም።

ጌታ ኢየሱስ ወደ አባቱ ጸለየ 22:39-46

ጌታ ከላይ የጠቀሰናቸውን ሁሉ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ደቀ መዛሙርት መዝሙር ዘምረው በአንድነት ከነበሩበት ሥፍራ ወጡ፤ ማቴ.26:30። እንደተለመደውም በቅድሮን ወንዝ ማዶ አድርገው ወደ ደብረዘይት ተራራ ሄዱ፤ ዮሐ.18:1፤ ሉቃ.21:39። ጌቱሴማኔ በመባል ወደሚታወቀው የአትክልት ሥፍራም ሲደርሱ ጌታ ስምንት ያህል የሚሆኑትን ደቀ መዛሙርት ለብቻቸው እንዲጸልዩ ነግሮአቸው ከእርሱ ጋር ኢፕሮስን፤ ዮሐንስንና ያዕቆብን ይዞ ጥቂት ራቅ ብሎ ሄደ። ከእርሱም ጋር የነበሩትን ተገተው እንዲጸልዩ አሳሰባቸው፤ ማር. 14:32፤ ሉቃ.22:40፤ ማቴ.26:37። ከኢፕሮስና ዮሐንስ ከያዕቆብም የድንጋይ ውርወራ ያህል ከራቀ በኋላ ወደ አባቱ ብቻውን ሆኖ ጸለየ። የመከራውንም ጽዋ ከእርሱ ቢወስድለት ይቻል እንደሆነ አባቱን ጠየቀ። በዚህ ጊዜ ጌታን የሚያበረታ መልእክ እንደመጣለትና ከኢየሱስም ፊት የደም ላብ ይወጣ እንደነበር ተጠቅሶ እናገኛለን። ወደ ኢፕሮስ፤ ዮሐንስና ያዕቆብ ዘንድም በተመለሰ ጊዜ ተኝተው አገኛቸው። እስከመጨረሻም እንደሚከተለው ቃል የገባው ኢፕሮስ እንኳን ከጌታ ጋር ለአንድ ሰዓት እንኳን በጸሎት መንቃት እንዳልተቻለው እንመለከታለን፤ ማር.14:37። ሦስት ጊዜ ያህልም በመደጋገም ወደ እነዚህ ደቀ መዛሙርት በመጣ ጊዜ እነርሱ ተኝተው ቢያገኝም እርሱ ግን እየተመላለሰ ይጸልይ ነበር፤ ማር.14:41።

ጌታ ኢየሱስ እስከ አሁን ከገጠሙት ፈተናዎች ሁሉ ይልቅ ይህኛው የከፋና በጣም የባሰው መከራ ነው። እርሱንም የራሱ ሕዝብ የሆኑት እስራኤላውያን ከእርሱ ፈታቸውን አዙረውበት በጊዜ የነበረውን መንግሥት ክርስቶስን እንዲገድልላቸው እንደሚጠይቁ ያውቅ ነበር። የእርሱ የሆኑት የቅርብ ወዳጆቹ ደቀ መዛሙርት እንኳን ሳይቀሩ ከእርሱ እንደሚሸሹና ከእነርሱም አንዱ አሳልፎ የሚሰጠው ሌላውም ክርስቶስን እንደማያውቅ

ሆኖ እንደሚከድ ሁሉ ያውቅ ነበር። በሚቀጥለውም ቀን ታላቅ መከራና ሥቃይን ተቀብሎ ሊሞት የሚዘጋጀው የሰዎችን ኃጢአት በራሱ ላይ በመሸከም መሆኑ ከሁሉ የባለ ነገር ነው። ጌታ ግን ፍጹም ቅዱስና ምንም ኃጢአት ያላደረገ ሰው ነበር፤ 2ቆሮ.5:21፤ 1ጴጥ.2:22። በእርሱም ሕይወት ምንም ኃጢአት አልነበረም፤ 1ዮሐ.3:5። በዚህ ሁሉ ግን የእኛን ኃጢአት በራሱ ላይ በመሸከም ዕዳችንን በመስቀል ላይ ከፈለ። ለአዳኞችን ምስጋናን እናቅርብ!

ልንድንበት የሚያስችል ሌላ መንገድ ምንም ስለሌለ ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቱ ይፈጸም ዘንድ ፈለገ። በፊትም ቢሆን እንኳ ጌታ ኢየሱስ የአባቱን ፈቃድ ሁልጊዜ እስከመጨረሻው ያደርግ ነበር እንጂ ፊቱን መልሶ አያውቅም ነበር። አባቱ የሰጠውን የመከራ ጽዋ ይጠጣ ዘንድ የተዘጋጀና የመረጠ ነበር፤ ዮሐ.18:11። እኛም ልክ በዚህ መንገድ ነው ልንጸልይ የሚገባን። ለሕይወታችን ምንም ለማይጠቅሙንና የእግዚአብሔርም ፈቃድ ላልሆኑ ነገሮች ልንጸልይ እንችል ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔርን በእውነት ወድደነው ከሆነ ከእርሱ ፈቃድ ውጭ የምንመኘው ምንም ነገር አይኖረንም ነበር። ይህ ዓለም በጌታችን ላይ ፊቱን ባዞረበት በዚህ ክፉ ዘመን በምንኖርበት በጥቂቱ ዕድሜያችን ከጌታችን ጋር አብረነው ነቅተን መኖር ይኖርብናል። መተኛትና መጸለይ አብረው ሊሄዱ አይችሉም። ስለዚህ ጌታ በእውነት ያለንን ሁሉ ትተን መኖር እንድንችል ይርዳን።

አይሁድ ጌታን ያዙት 22:47-53

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርት ብዙ ሕዝብ በተራራው ጥገ ሆነው ሲመጡት መለኮቱ። ይሁዳም ሰይፍና ፋናስ የያዙ ሕዝብ ይዞ መጣ። ለያዥዎቹም ማንን መያዝ እንዳለባቸው እንዴት እንደሚያመለክት ምልክት ሰጥቷቸው ነበር። ይህም ምልክት ኢየሱስን ማለትም ሊይዙት የሚገባውን በመሳም የሚጠቁም ይሆንና የቀሩትን ደቀ መዛሙርት ግን እንዲተዉ የተደረገ ነበር። እነርሱም ወደ ጌታ በቀረቡ ጊዜ ከመሸሽ ይልቅ ወደ እነርሱ ቀረበና ማንን እንደሚፈልጉ ጠየቃቸው። በዚህ ጊዜ ወታደሮቹ ከእርሱ ወደኋላ ሸሽተው ወደቁ፤ ዮሐ. 18:4-6። ከዚህ በኋላ ይሁዳ ኢየሱስን ለመሳም በቀረበ ሰዓት ጌታ ሁለት ጥያቄዎችን እንዲህ ሲል ጠየቀው:- «ወዳጄ ሆይ ለምን ነገር መጣህ? ይሁዳ ሆይ በመሳም የሰውን ልጅ አሳልፈህ ትሰጣለህ?» ማቴ.26:50፤ ሉቃ.22:48። እነዚህ ጥያቄዎች ይሁዳን ወደ ልቡናው ሊመልሱት ይገባ ነበር ትሉ ይሆናል፤ ሆኖም እርሱ ግን ተስፋ የተገባለትን ገንዘብ ለማግኘት ይፈልግ ነበር። ስለዚህም ጌታን ከመሳም አልተመለሰም።

ከሁለቱ አንደኛውን ሠይፍ በመውሰድ ጴጥሮስ የሊቀ ካህኑን ባሪያ ማለኮስን ጀር ቆረጠ፤ 22:49-51፤ ዮሐ.18:10። ጌታም ጴጥሮስን ጠብ መፍጠር እንደሌለበት ነገረውና የሰውየውን ጀሮ ፈወሰ። ጌታ አሥራ ሁለት ጭፍራ መላእክትን መጥራት ይችል ነበር። ነገር ግን ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም፤ ማቴ.26:53።

ጌታም ከተያዘ በኋላ ወደ እርሱ ለመጡበት ለካህናት አለቆች፤ ለመቅደስ አዛዦችና ለሽግግሌዎች ተናገራቸው፤ 22:52-53። እነዚህ ሰዎች ጌታ መልሶ በጠብ ሊያጠቃቸው እንደሚሆን አድርገው ስላሰቡ ወታደሮችንና ሠይፍን በመያዝ ነበር ጌታን ሊወስዱት የመጡት። በየቀኑ ገን በቤተ መቅደስ ሕዝቡን ሲያስተምር ነበር፤ ገን ለምን ይሆን በዚያ ጌታን መያዝ ያልሆነላቸው? ጌታ የጠየቃቸውን መመለስ አልቻሉም። እርሱ ገን በመመለስ ሲናገር ፈቃዳቸውን ለማድረግ ይህ ጊዜያቸው እንደሆነና በዚህም ሥራቸው የጨለማውን ኃይል የሰይጣንን ሥራ እንደሚያደርጉ ነገራቸው፤ የሐዋ/ሥራ 26:18። በዚህ ጊዜ የጌታ ደቀ መዛሙርት በሙሉ ጌታን በጠላቶቹ እጅ አሳልፈው ሰጥተውት ሸሹ፤ ማር. 14:50።

በዚህ አካዛኝ ታሪክ የምንመለከተው ጌታ ኢየሱስ ቀድሞም ሲያደርግ እንደነበር የአባቱን ፈቃድ ሲያደርግ ነው። ሊይዙት የመጡትን ጠላቶቹን ሳይፈራ ደቀ መዛሙርቱ ገን ያለ ምንም ጉዳት እንዲሄዱ ወደደ፤ ዮሐ. 18:8። ጴጥሮስ በመጀመሪያ ሊጣላ ሞክሮ ነበር፤ ሆኖም በዚህ ጊዜ ገን ከቀሩት ደቀ መዛሙርት ጋር በአንድ ላይ ሸሸ። የገንዘብ ፍቅር የያዘው ይሁዳም ጌታን በጠላቶቹ እጅ አሳልፎ ለመስጠት ፈቀደ። ምንም እንኳን መላም የፍቅር ምልክት ቢሆንም ይሁዳ ገን ጌታን ፈጽሞ አይወድም ነበር። ጌታን በእውነት መውደድ አለብን። ሆኖም ሳንወደው ስንቀር የምንወደው ለመምሰል ገን ውጫዊ የሆነ ነገር በማሳየት አስመስለን መኖር የለብንም።

ጌታ በመስቀል ላይ ተሰቀለ 22:54-23:56

ከሉቃስ ወንጌል ከ22ኛው ምዕራፍ መጨረሻ አንሥተን እስከ 23ኛው ምዕራፍ መጨረሻ ድረስ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት እንደት እንደነበር ተጽፎ እናገኛለን። በመጀመሪያ በአይሁዳውያንና በሮማውያን ፍርድ ቤት ካቀረቡት በኋላ ነበር በመስቀል ላይ የሰቀሉት። ከዚህ ሁሉ በኋላ ገን በመቃብር ውስጥ ተቀበረ፤ 22:54-23:56።

ፍርድ ቤት 22:54-23:25

በምዕራፍ 22 ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ ሲነጋገር ተመልክተን ነበር፤ 22:7-38። በጌቴሌማኔ የአትክልት ቦታ ከአባቱ ጋር ተነጋገረ፤ ቁ. 39-46። በ22ኛው ምዕራፍ መጨረሻ ወዲያው ጌታ በጋጢአተኞች እጅ ሆኖ እናገኘዋለን፤ ቁ. 47-71። ለመሆኑ በጌታ ላይ ምን አደረጉ?

የካህናት አለቆችና ወታደሮቹ ጌታን ከያዙት በኋላ ወደ አንድ ሽግግሌ ካህን ሐና ወደሚባል ሰው ቤት አደረሱት። ሐናም የልጁ ባል ለሆነውና በዚያን ጊዜም ሊቀ ካህን ወደሆነው ወደ ቀያፋ ዘንድ ሰደደው። ካህናትና አለቆችም ጌታን አብዝተው ጥያቄ ይጠይቁትና በእርሱም ላይ በክፉ የሚመሰክር ሰው ይፈልጉ ነበር። ጌታ ገን እርሱ መሢህ እንደሆነ ቢነገራቸውም አላምን አሉት። ይልቅስ ሁሉም በአንድነት እንዲሞት ተስማሙ፤ ማቴ. 26:59-66፤ ማር. 14:55-64።

ጴጥሮስ ምንም እንኳን ከሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ጋር በመሆን ቢሸሽም በኋላ ግን እስከ ቀዳፋ ቤት ድረስ ጌታን ከያዙት ሕዝብ ጋር ተከትሎ ሄደ። ጌታ በካህናትና በሽግግሎች ፊት ሲቆም ጴጥሮስ ግን ከጌታ ጠላቶች ጋር በአንድነት ተቀምጦ ነበር። ጴጥሮስም ሌሎቹ ለራሳቸው ብለው ባነደዱት እሳት አጠገብ ሆኖ ይሞቅ ነበር። በመጀመሪያ አንዲት ልጃገረድ ጴጥሮስ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እንደሆነ ለሌሎቹ በመናገር ትጠቁማለች። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ በመመለስ፡ - «አንቺ ሴት እንኳን ከእርሱ ጋር ልሆን ጭራሽ አላውቀውም» በማለት ከመለስ በኋላ ወደ ውጭ ለመውጣት ጀመረ፤ 22:56፤ ማር. 14:68። ከዚህ በኋላ አንድ ሰው ጴጥሮስን «አንተ ከእነርሱ አንዱ ነህ» ሲለው፡ ጴጥሮስ «አይደለሁም» በማለት መለሰ። ከአንድ ሰዓት በኋላ ሌላ ሰው ደግሞ በዚያ ላሉት ሁሉ ጴጥሮስ የገሊላ ሰው አነጋገር የሚናገርና የገሊላም ሰው እንደሆነ ተናገረ፤ ማቴ. 26:73። በዚህ ሰዓት ሰውየው የሚናገረውን እንደማያውቅ በመሐላ ያስረዳ ጀመር፤ ማር. 14:71።

የሐዋርያት መሪ የሆነው ሰው በጌታ ጠላቶች ፊት ሆኖ ኢየሱስን እንደማያውቅ ሲምል መመልከት እንደት የሚያሳዝን ነገር ነው! ከጥቂት ሰዓቶች በፊት ጴጥሮስ ጌታን እንደማይክድ እርግጠኛ ነበር። ጴጥሮስ በሦስተኛ ደረጃ ከካደ በኋላ ወዲያውኑ ዶሮ ጮሽ። ሌሊቱም አልፎ የንጋቱ ሰዓት በመቃረብ ላይ ነበር። ጴጥሮስም ጌታ ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው ትዝ አለው። በዚህም ትዝታ ውስጥ እንዳለ ወደ ጌታ ዞር ብሎ ሲመለከት ጌታ በቀጥታ ጴጥሮስን አየው። ይህም ሁኔታ ጴጥሮስ ምን ዓይነት ክፉ ስሕተት እንደተሳሳተ ታወቀው። ጌታ ከእርሱ ጋር ታማኝ ሆኖ የሚቆም አንድ ሰው እንኳን ቢኖር ደስ ይለው ነበር፤ ዋነኛ ከሆኑት ደቀ መዛሙርት አንዱ የሆነው ጴጥሮስ ግን ጌታን እንደማያውቀው ይምል ነበር! ይህን ሁሉ ጴጥሮስ ባሰበ ጊዜ ወዲያውኑ ወጥቶ የፀፀት ልቅሶ አለቀሰ።

ኃይለኞች የሆኑን በመሰለን ጊዜ እንዳንወድቅ መጠንቀቅ ይኖርብናል፤ 1ቀሮ. 10:12። ጌታ ኢየሱስን እንደምንወደው ለሌሎች ለመናገር ምንም ዓይነት ፍርሃትና ሃፍረት አያስቸግረን። ነገር ግን ኃጢአትን ብናደርግ ወዲያውኑ ንስሐ ንብተን ወደ ጌታ እንመለስ።

ካህናትና ሽግግሎች በዚያ ሌሊት በአንድነት ተሰብስበው ጌታ ኢየሱስ ሊሞት የሚገባው እንደሆነ ተስማሙ። ወታደሮቹም በጌታ እየቀለዱበት ይደበድቡትና በጥፊም ይመቱት ነበር፤ 22:63-65። በፊቱም ላይ ጨርቅ ጠምጥመው ዓይኖቹ እንዳያዩ ሸፈኑት። ይህንም ያደረጉት ነቢይ የሆነ የመታውን ሰው በዓይኖቹ ሳይመለከት ማን እንደሆነ ለይቶ ማወቅ ስለሚችል ጌታን በነቢይነት ችሎታው ለማሸፍና ለመቀለድ ብለው ያደረጉት ነበር። በእርግጥም ጌታ ኢየሱስ የሚመቱትን ለይቶ ያውቅ ነበር። ነገር ግን መናገር አልፈለገም። ዘበኛ ግን እየተሳለቁ አንዳንዶቹም በፊቱ ላይ ይተፉበት ነበር፤ ማቴ. 26:67፤ ማር. 14:65። ምንም እንኳን በፊቱ ላይ የተተፋው ምራቅና ጥፊው ብዙ ባይጉዳም እነዚህ ሰዎች የፈለጉት ግን ጌታን ሊያሳፍሩት ነበር። እነዚህ ተራ ሰዎች

በነገሥታት ንጉሥ ላይ የሚያደርጉትን እስኪ አስብ። ሆኖም ከዚህ የባለ እንኳን ለማድረግ ወደ ኋላ አላሉም።

በምሽት ፍርድ ማድረግ በሕግ የተከለከለ በመሆኑ የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ከሕግ መምሕራን ጋር በሌላ ጊዜ ሊገናኙ አስረላጊ ሆነ፤ 22:66-71። ሲነጋም ላለ ሁሉም በአንድነት ሆነው ሕጋዊ በሆነ መንገድ ለፍርድ ተሰባስቡ። ይህን የሕግ ሥርዓት በሚመለከት ጉዳይ እነኚህ ሰዎች ጠንቃቃ ሆነው እንመለከታቸዋለን። ነገር ግን ምንም ዓይነት በደል ያላደረገውን ሰው ለሞት አላልፈው ሲሰጡ ጥንቃቄም አልነበራቸውም። በዚህ የሰብሰባ ወቅት እንደበፊቱ ምስክር ሊረዱት አልወደዱም። ነገር ግን ሁለት ጥያቄዎችን ብቻ ለጌታ አቀረቡለት። እርሱ መሢህ ይሆን? ጌታ መልስ ሊመልሰላቸው ቢሆን እንደማያምኑትና ቢጠይቃቸውም እንደማይመልሱለት ያውቅ ነበር። በእርግጥም እርሱ ንጉሥ ስለሆነ መብት ነበረው። የፈለገውን ለመጠየቅ እንዲያውም ከጥቂት ጊዜያት በኋላ እርሱ ከእግዚአብሔር ጋር በዙፋን ላይ የሚቀመጥ እንደሆነ መመልከታቸው አይቀርም፤ ማቴ. 26:64፤ ማር. 14:62። ጌታ በምዕራፍ 22:67-69 የተጠቀሰውን በተናገረ ጊዜ ጥያቄያቸውን መመለሱ እርሱ መሲህ መሆኑን ማረጋገጡ ነበር። ይህንም መልስ ከመለስ በኋላ እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፡- «አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህን? እርሱም አዎን በማለት መለሰላቸው። ይህን ዓይነት መልስ ማንኛውም ተራ ሰው ቢናገረው እጅግ ከባድ የሆነ ኃጢአት ይሆንበታል። ቢሆንም ለጌታ ግን ይህ እውነተኛ ነገር ነበር። የመለሰላቸው መልስ ትክክል መሆኑን ስላላመኑ የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ሌላ ምስክር የማያስፈልግ እንደሆነ በአንድነት ተስማሙ። ምክንያቱም ራሱ ሲናገር ይህን ነገር በጆርአቸው ሰምተውት ነበርና። ከዚህም የተነሣ ሁላቸው በአንድነት እንዲሞት ውሳኔ ወሰኑ።

በጲላሞስ ፍርድ ወንበር ፊት 23:1-5

ከውሳኔያቸው በኋላ ሁሉም በአንድነት ተነሥተው ጌታ ኢየሱስን በመያዝ በይሁዳ ላይ ገዥ በሆነው ሮማዊ አገረ ገዥ ወድ ጲላሞስ ዘንድ ወሰዱት። ሁኔታውም ሲታይ ሁሉም አንድ ስንኳ ሳይቀር ጌታ መሞት እንዳለበት የተስማሙ ይመስላል። ሆኖም ዮሴፍ የሚባል አንድ የአርማትያስ ሰው በዚህ ውሳኔ አልተስማማም ነበር፤ 23:50። በዮሐንስ 7:50-51 እንደምንመለከተው ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ የአይሁድ መሪ ደግሞ የካህናት አለቆች በኢየሱስ ላይ በተነሡበት ወቅት ሥራቸው ትክክል እንዳልሆነ በማሳየት ኢየሱስን በመደገፍ እንደቆመ እንመለከታለን። ኢየሱስ በመጨረሻ በካህናት ፊት ቆሞ ባለበት ጊዜ ግን ኒቆዲሞስ ከካህናት ጋር በአንድ ላይ መኖሩን የሚገልጽልን ማስረጃ የለንም። ነገር ግን ይህ ሰው የአርማትያስ ዮሴፍ ጌታን ሲቀበር በነበረበት ዕለት እንዳገዘው እንመለከታለን፤ ዮሐ. 19:39።

የካህናት አለቆችም ጌታን በጲላሞስ ፊት ለክስ ሲያቀርቡት የሚወነጀልበትን ነጥብ መያዝ ስለነበረባቸው ጌታ ሕዝቡን ሁሉ ከትክክለኛ መንገድ የሚያሳስት ሰው በማድረግ ከሰሱት። ይህ ክስ ግን ትክክል አልነበረም። ይልቁንም ጌታ የተናገረው ሕዝቡ ከትክክለኛ መንገድ የተሳሳተ እንደሆነ ነበር፤ 9:44። ለዚህም መሳሳት ኃላፊ የሚሆኑት የሕዝቡ

መሪዎች ራሳቸው ናቸው። እንደገናም የካህናት አለቆች ሲናገሩ ሕዝቡ ለመንግሥት ቀረጥ እንዳይከፍል ያደረገ እንደሆነ አድርገው ከሰሱት። ይህ ግን ውሸትና ትክክልም እንዳልሆኑ ራሳቸው እንኳን ያውቃሉ። ከሦስት ቀን በፊት «የቄሣርን ለቄሣር» ስጡ በማለት በፈረሳውያን ፊት በቤተ መቅደስ ተናግሯቸው ነበር፤ 20:25። ገዢውን የሚያስቀጣው እንደሆነ በማሰብ ይህንን የሐሰት ክስ በጌታ ላይ አነሡበት።

ቀጥሎም ጌታ ኢየሱስ ንጉሥ ነኝ ብሏል በማለት ከሰሱት፤ 23:2። ዲላሞስም ለማረጋገጥ ይህን ጉዳይ በጠየቀው ጊዜ ጌታ ንጉሥ እንደሆነ ነገረው። ዲላሞስም በዚህ ሁሉ ክርስቶስ ምንም ችግር የማይፈጥር ሕዝቡንም በመቀስቀስ በገዢያቸው ላይ እንዲነሣሡ የማያደርግ መሆኑን ተመለከተ። ከዚህም መረዳት የተነሣ የካህናት አለቆችን በክርስቶስ ላይ ምንም የሚያስፈርድበት በደል እንዳላገኘ ነገራቸው። እነርሱ ግን በገሊላና በየሀገሩ እየዞረ ሕዝቡን ሲያሳምፅ እንደነበር ተናገሩ፤ ቁጥር 3-5።

ዲላሞስ ኢየሱስን ወደ ሄሮድስ ሰደደው 23:6-12

ዲላሞስ ጌታ ከገሊላ የመጣ መሆኑን በሰማ ጊዜ የእርሱን ጉዳይ የሚወስን እርሱ እንዳልሆነ በማሰብ በክርስቶስ የሚሆነውን ውሣኔ ሌላ ሰው መወሰን እንዳለበት አመነ። በዚያን ጊዜ ኢየሩሳሌምን በመጉብኘት ላይ የነበረው የጌሊላው ገዢ ሔሮድስ በዚያ ነበር፤ 3:1። ይህ ሄሮድስ የመጥመቁ የሐንስን አንገት በእስር ቤት ያስቆረጠ ሰው ሲሆን ኢየሱስን ለማየት በጣም ይፈልጋል። ነገር ግን ጌታ የሚያስተምረውን ትምህርት ለማመን ፈቃደኛ አይደለም፤ 3:20፤ 9:9። ከዚህ ቀደም ጌታ ለሕዝቡ ሲናገር ሄሮድስ እንደ ቀበሮ ነው ብሎ ነበር። ምክንያቱም ሰዎችን እየያዘ ይገድላቸው ነበርና ነው፤ 13:31-32።

ዲላሞስም ጌታን ወደ ሄሮድስ ከሰደደው በኋላ ሄሮድስ ብዙ ጥያቄ ለጌታ ያቀርብለት ነበር። በሄሮድስ ፊት የካህናት አለቆች በብዙ ነገር ቢከሱትም ጌታ ግን ለሄሮድስ ሆነ ለካህናት ምንም አልመለሰም። ሄሮድስና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰዎች በጌታ ለማሸፍና ለመቀለድ ብለው እንደ ንጉሥ አድርገው እያለበሱት ካፈዙበት በኋላ ወደ ዲላሞስ መለሱት። ከዚህም የተነሣ ሁለቱ መሪዎች በዚያን ወቅት ወዳጆች ሆኑ።

ፍጹም የሆነው ሰው ጠላቶቹ ሲከሱት እንደት ይሆን እንደነበር መመልከት በጣም ጥሩም ነው። ሊቀ ካህኑ ከፍተኛ ሥልጣን የነበረው ሰው ስለሆነ ጌታ በአክብሮትና በክብር መለሰለት። የዲላሞስን አንዳንድ ጥያቄዎች ሲመልስ ሁሉንም ግን አልመለሰም። ነገር ግን ሄሮድስ ከቶ ሰው ስለነበር አንዳች አልመለሰለትም፤ 19:9። ጌታ ግናቸውንም አይፈራም ነበር። ዳግምም ከግናቸውም ምሕረትን ወይም ደግሞ ይለቁት ዘንድ ልመና አላቀረበም። ምክንያቱም አባቱ ከእርሱ ጋር ሆኖ እንደሚመለከተው ያውቅ ነበርና ነው። ጠላቶቹ ከዚህ የባለ ቢያደርጉም እንኳን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነው። ጠላቶቹ በመተባበር ሁሉም በአንድነት በእርሱ ላይ ተነሡ። በዚህም ዲላሞስና ሄሮድስ ጓደኞች ሆኑ፤ በበነጋታውም ዲላሞስ ከካህናት አለቆች ጋር የበለጠ ወዳጅ ሆናቸው፤

ግቴ. 27: 62-66። እግዚአብሔርን መጥላት ብዙ ጊዜ ሰዎችን ያወዳጃል። እኛም እግዚአብሔርን የምንወድ እርስ በርሳችን መጥደድ አለብን።

ጲላሞስ ወደ ሦስት ጊዜ ያህል ጌታ ኢየሱስን ነፃ ለማውጣት ሞከረ 23: 13-25

ጲላሞስ ሌሎች ጥያቄዎች በማንሣት ጌታን ጠየቀው፤ ዮሐ. 18: 33-38። ጲላሞስም ለሕዝቡና ለካህናት አለቆች በኢየሱስ ላይ ምንም ዓይነት ስሕተት ሄድኗልም ሆነ ራሱ እንዳላገኘ ነገራቸው በእርግጥም መጥት የሚገባው ሰው አይደለም። ጲላሞስም ጌታ ገርፎ ሊለቀው እንደሆነ ተናገረ፤ 23: 13-16። ጌታ ኢየሱስ ምንም ዓይነት ስሕተት ካላደረገ ጲላሞስ ምን መብት አለው ጌታን ለመግረፍ? ጲላሞስ ሮማዊ ገዥ እንደመሆኑ መጠን ሮማውያን የሚመኩበት ትክክለኛውን ሕጋቸውን መጠበቅ ነበረበት። ሆኖም ጲላሞስ ሕዝቡንና አይሁድን ለማስደሰት ብሎ ከፍተኛ ሥፍራ የተሰጠውን የሮማን ሕግ መጣስ ፈለገ።

በየዓመቱ በሚደረገው በፋሲካ በዓል ሕዝቡን ለማስደሰት ብሎ ጲላሞስ አንድ እስረኛ የመፍታት ልማድ ነበረው። ጲላሞስም ብዙ የታመሙ ሰዎችን ኢየሱስ ሲፈውስ ስለነበር ሕዝቡ ኢየሱስን ይወዳሉ የሚል ግምት አደረገበት። ይህም ብቻ አይደለም። ጲላሞስ እንደተረዳው መሪዎቹ ኢየሱስን የጠሉት ብዙ ሕዝብ እርሱን ስለተከተለ እንደሆነ ነበር። በዚህ ጊዜ ጲላሞስ እስረኛ ለመልቀቅ ፈቃደኛ እንደሆነ በማመልከት ለሕዝቡ ምርጫ ሲሰጣቸው ሕዝቡ ኢየሱስን እንዲለቀቅ የሚወዱ መስሎት ነበር። ግቴ. 27: 17-18፤ ማር. 15: 9-10፤ ዮሐ. 18: 39። ሕዝቡ ግን በርባን የሚባለውን ጠብ በማንሣት ሰው የንደለውን ወንጀለኛ እንዲፈታ ጠየቁ። ጲላሞስ ግን ኢየሱስ እንዲፈታ ይፈልግ ስለነበር ቢቻል በርባንም ከኢየሱስ ጋር ቢጠይቁ እንኳን ለመልቀቅ ፈቃደኛ ነበር፤ ግቴ. 27: 22። ሕዝቡ ግን በመሪዎቻቸው በደህና ተመክረው ስለነበር ሁሉም በአንድነት ኢየሱስ መሰቀል እንዳለበት በጩኸት ገለፁ፤ 23: 18-21።

ለሦስተኛ ጊዜ ጲላሞስ ነገሩን እንዲያስቡበት እንደገና ጠየቃቸው፤ 23: 22-25። በዚህ ጊዜ ጌታ ምንም ወንጀል እንዳልፈፀመና ገርፎ በነፃ እንደሚለቀው ጲላሞስ ተናገረ። ጌታንም ገረፈውና ወደ ሕዝቡ ዘንድ አወጣው። ይህን ያደረገው ሕዝቡ ለጌታ ርኅራኄ ያድርባቸዋል በሚል ነው፤ ዮሐ. 19: 1-5። የካህናት አለቆችም ምኞታቸውን የሚፈጽም ካልሆነና ኢየሱስንም በነፃ የሚለቅ ከሆነ ለንጉሡ የሚነገሩ እንደሆነ በማስረዳት ፈቃዳቸውን እንዲፈጽም ገድ አሉት፤ ዮሐ. 19: 12-16። ግንም ንጉሥ ነኝ የሚል ሁሉ ራሱን የንጉሡ የቄሣር ጠላት ሆኖ መነሣቱ እንደሆነ የታወቀ ነው። ስለዚህ ካህናቱ ለቄሣር ጲላሞስ ንጉሥ ነኝ ብሎ የተነሣውን ሰው በነፃ ለቀቀ ብለው ለመንገር አስበው ነበር። ጲላሞስም ካህናቱን ስለፈራ በሚያወሩት ነገር ከቄሣር ጋር ችግር እንዲፈጠርበት አይፈልግም ነበር። በዚህ ምክንያት ጌታ ኢየሱስን በመስቀል ላይ

እንዲሞትና ነፍሱ ገዳይ የሆነው በርባን በነፃ እንዲለቀቅ በማድረግ ፍላጎታቸውን ሞላላቸው።

የሕዝቡ ፍላጎትም አመፀኛ መሪዎቻቸውን በመከተል በርባን እንዲለቀቅላቸውና ክርስቶስ ኢየሱስ እንዲሰቀል ነበር። በርባን መፈንቅለ መንግሥት ለማድረግ የሞከረና የአንድ ሰው ነፍስ ያጠፋ ሰው ነበር። በአንፃሩ ጌታ ኢየሱስ ግን ለሕዝቡ ያስተማረው ለመንግሥት ቀረጥ እንዲከፍሉ ነው። ይህም ብቻ አይደለም! ጌታ ሰዎችን አልገደለም። ይልቁንም ሞተው የነበሩ አንዳንድ ሰዎችን ወደ ሕይወት አመጣቸው። ዲላጦስም በጣም ደካማ የሆነ መሪ በመሆኑ እውነተኛ ዳኛ ሊኖረው በሚገባ አቋም አልተገኘም። የሕዝቡንም ጩኸት በመመልከት ፍላጎታቸውን ፈፀመላቸው። ዛሬ ሰዎች እግዚአብሔር የመረጠውን ንጉሥ ክርስቶስን መቀበል አይፈልጉም። ነገር ግን ከጥቂት ጊዜ በኋላ የጥፋት ልጅ እርሱም ታላቅ መሪ የሚሆን ሰው በዓለም ላይ ለመግዛት ሲመጣ ይከተሉታል! 2ተሰ. 2:3-12።

ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰቀለ 23:26-49

ዲላጦስም ጌታ በመስቀል ላይ እንዲሰቀል ትእዛዝ ሰጠ። ብዙ የሚሆኑ ወታደሮችና ወደ አሬት መቶ የሚሆኑ ሰዎች በጌታ ላይ ለመቀለድና ለማፈዝ ተሰበሰቡ። እነዚህም ጌታን በጅራፍ እንደገና ገረፉት። እርሱም ንጉሥ እንዲመስል ቀይ ልብስ በማልበስና በራሱም ላይ የእጃቸውን አክሊል በመድፋት በእጁም በትረ መንግሥት የሚመስል የነገሥታት የገርነትን በትር በእጁ በመስጠት በፊቱ እያጎነበሱ የአይሁድ ንጉሥ እያሉ ይቀልዱበት ነበር። በእጁ የሰጡትን በትር በመውሰድ ራሱን ይመቱት ነበር። በላዩ ላይ ምራቃቸውን ይተቀብሩት ነበር! ...

ሉቃስና ዮሐንስ ይህን አስቃቂ ድርጊት በወንጌላቸው አልጠቀሱትም። ነገር ግን የሌሎቹ ወንጌሎች ጸሐፊዎች ጽፈዋል፤ ማቴ. 27:27-31፤ ማር. 15:16-20። ዮሐንስ በወንጌሉ እንደሚናገረን ጌታ መስቀሉን ተሸክሞ የራስ ቅል ወደሚባለው ሥፍራ እንደሄደ ነው። በሉቃስ ወንጌል ስናነብ ስምዖን የሚባል አፍሪካዊ ሰው የጌታን መስቀል ተሸክሞ እንደሄደ እናያለን። ጌታ ለመስቀል በመወሰድ ላይ ሳለ የተናገረውን የነገረን ሉቃስ ብቻ ነው። ብዙ ሕዝብና የሚያለቅሱም ሴቶች ጌታን ተከትለው በመስቀል ላይ ሲሰቀል ለማየት ይሄዱ ነበር። ከእነዚህ አንዳንዶቹ እውነተኛ አማኞች ሊሆኑ ይችላሉ። አንዳንዶቹ ግን የሚሞት ሰው መሆኑን አይተው ያዙ ናቸው።

ጌታ ግን ወደ ሕዝቡ ዘወር ብሎ በእነርሱና በልጆቻቸው የሚብስ ነገር እንደሚመጣ ነገራቸው። ወደፊት በኢየሩሳሌም ላይ ከሚመጣው ችግር የተነሣ ሴቶች ልጆች ባልወለድን ብለው መካንነትን የሚመኙበት ጊዜ ይኖራል። ከጥቂት ቀናት በፊት ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ኢየሩሳሌም እንደምትደመሰስና በዚያም መከራ ሴቶች ልጅ ባልወለድን እንደሚሉ ተናገረ ነበር! 21:23። ወንዶችም ሞትን የሚመኙ ሆነው ተራሮች በላያቸው ወድቀው እንዲገድሏቸው ይሻሉ! ራዕይ 6:16። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለምለም እንደሆነ ዓይነት ዛፍ ጻድቅ የሆነ ሰው ነው! 23:31፤ መዝ. 1:3።

ይህን ጌታ ነበር የርም መንግሥት ለሞት አላልፎ የሰጠው። ነገር ግን አመፅኛ በሆኑት የኢየሱሳሌም ሰዎች ላይ የርም ወታደሮች መጥተው በሺህ የሚቆጠሩትን ይገድላሉ። እነዚህ አመፅኛ አይሁዳውያን በእግዚአብሔር ፍርድ እሳት ሊቃጠል የቀረበ ደረቅ እንጩት ይመስላሉ።

በዚህ በመከራው ሰዓት ጌታ ኢየሱስ ሰዎችን ያስጠነቅቃል። ወደ እግዚአብሔርም ዘወር እንዲሉ ይመክራል። ይህ ሁሉ የሆነበት ጊዜው ከጠዋቱ ሦስት ሰዓት በዓርብ ዕለት ነበር። ኢየሱስ ሊሞት ባለበት ሰዓት ይሁዳ ነገሩን ተመልክቶ በጣም አዘነ። ከዚያም የተቀበለውን ገንዘብ ወደ ካህናት አምጥቶ ተቀበሉኝ ቢላቸው እምቢ አሉት። ወዲያውም ወጥቶ ራሱን ገደለ፤ ማቴ. 27:3-10። ባደረገው ነገር ግዘንና መፀፀት ወደ እግዚአብሔር በንስሐ ከመመለስ ጋር አይመሳሰልም ወይም አንድ አይደለም። ገና ጊዜ ላለ ሰዎች ከኃጢአታቸው በንስሐ መመለስ አለባቸው። ከኃጢአታቸው የሚሞቱት ወደ መንግሥተ ሰማያት አይገቡም።

ወታደሮቹ ሌሎች ሁለት ወንጀለኞችን አምጥተው ከጌታ ኢየሱስ ጋር በመስቀል ላይ ሰቀሉአቸው። የራስ ቅል የሚባለው ወይም ጉልጉታ በኢየሱሳሌም አጥር ዙሪያ ከሚገኙት በሮች በአንደኛው በር አጠገብ በስተውጭ የሚገኝ ሥፍራ ነው፤ ዮሐ. 19:17፤ ዕብ. 13:12። ወታደሮቹም መስቀሉን መሬት ላይ ካጋደሙ በኋላ ጌታን በላዩ ላይ አስተኝተው ሚስግር በእጆቹና በእግሮቹ በመምታት ቸነክሩት። የጌታ መላው አካል በእንጨት ላይ የተሰቀለው በእጆቹና በእግሮቹ በገቡት ሚስግሮች ላይ በመንጠልጠል ነበር። ይህ በጣም አስቃቂ የሆነ አገዳደል ነው። ምክንያቱም የተሰቀለው ሰው ከመሞቱ በፊት ለአንድና ለሁለት ቀን ያህል እስኪሞት ድረስ በከባድ ሕመም እየተሰቃየ ይቆያልና ነው። ይህንን ነበር የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው በጌታ ኢየሱስ ላይ ሰዎች የፈፀሙት፤ 23:32-33።

ጌታ ግን እነዚህ ሰዎች ላላዩት ጭካኔ አልረገማቸውም፤ ወይም ደግሞ የእግዚአብሔርን ፍርድ አላመጣባቸውም። ከዚህ ይልቅ የሚያደርጉትን እንደግያውቁ ሰላወቀ አባቱ ይቅርታ እንዲያደርግላቸው ለመገኘት በዚህም ልመና መሠረት የእስራኤል ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር ሊመለሱ አንድ ዕድል ተሰጥቶአቸዋል። ይህን ዕድል እንዲጠቀሙበት ሲጥርስ ለንስሐ ይጋብዛቸዋል፤ ዮሐዋ/ሥራ 2:38፤ 3:17።

በጌታ ላይ ከሚያዩት ነገር ሁሉ ወታደሮቹ የጌታን ላብሶች ይመኙአቸው ነበር። ስለዚህ አራቱ ወታደሮች ዕጣ ተጣጥለው የሚገባቸውን ድርሻ እንዲያገኙ አደረጉ፤ ዮሐ. 19:23-24። ይህ ደግሞ አስቀድሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጠቅሶ ነበር፤ መዝ. 22:18።

ሕዝቡ ቆሞ ጌታን ሲመለከት መሪዎቹ ግን በመስቀል ላይ ላለ ያፈዙበት ነበር። ሌሎችን ያጸነ በእርግጥ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ ራሱን ያድን ይሉት ነበር። ይህንን የመሪዎቹን ቃል የሰሙት ወታደሮች እነርሱን በመከተል በጌታ ይቀልዱ ነበር። የሚጠጣው ነገር ያቀርቡለት ነበር። ይህንም ያደረጉት ሰላዘኑለት ላይሆን ለማሸፍ ብለው ነው። በመስቀል ላይ ከመስቀላቸው በፊት ሕመም ብዙ እንዳይሰጣው የሚያደርግ

መድኃኒት ከወይን ጠጅ ጋር ደባልቀው እንዲጠጣ አቅርበውለት ነበር። ጌታ ግን ለመጠጣት አልፈለገም፤ ማቴ. 27: 34፤ ማር. 15: 23።

የሞቱ ምክንያት የሆነውን ጽሑፍ እንደምለክት በመስቀሉ ላይ እናፋ፤ ይህም ሊሞት ያበቃው ወንጀል የአይሁድ ንጉሥ መሆኑ ነበር። እያንዳንዱ ወንጌል ይህንን ጽሑፍ ከሌሎች ወንጌሎች ትንሽ ለየት ባለ መንገድ ያስቀምጣል።

ማቴ. 27: 37 «ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው»

ማር. 15: 26 «የአይሁድ ንጉሥ»

ሉቃ. 23: 38 «ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው»

ዮሐ. 19: 19 «የአይሁድ ንጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ» በማለት እያንዳንዱ ወንጌል ጽሑፉን ጠቅሷል።

ከአራቱ ወንጌሎች ትክክለኛው የቱ ነው? ይህ ምንም የሚያጠራጥር አይሆንም። ሙሉ ጽሑፍ ሆኖ የምናገኘው እንዲህ ይላል፡- «ይህ የናዝሬቱ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ»። ይህ ጽሑፍ በሦስት በተለያዩ ቋንቋዎች ነበር የተጻፈው። ቋንቋዎቹም ግሪክ፣ ላቲንና እብራይስጥ ናቸው፤ ዮሐ. 19: 20። መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ እንደሆነ እናውቃለን፤ ስለዚህ በዓረፍተ ነገሩ ውስጥ የምናገኛቸው ቃላት ከላይ በተጠቀሱት ቋንቋዎች ልዩነት ሳይኖራቸው አይቀርም ማለት ነው። ብዙ ጊዜ ቃላትን በደንብ አድርገን ስንመለከት በአንዳንድ ቦታ ላይ ልዩነትን መለስተኛ በሆነ ደረጃ እንመለከታለን።

በመስቀል ላይ ሳለ ጌታ ኢየሱስ ሰባት ጊዜ ተናገረ። እነዚህን ሰባት ነገሮች በሙሉ የጻፈ ወንጌል ጸሐፊ ማንም የለም። ነገር ግን ከየወንጌሉ የሰበሰብን እንደሆነ ሰባቱም የሚከተሉት ናቸው።

1. መከራን ለሚያደርሱበት አባቱ ይቅር እንዲላቸው ለመነ፤ ሉቃ. 23: 34።
2. አብረውት ከተሰቀሉት ለአንደኛው ወንጀለኛ በዚያን ቀን በገነት አብሮት እንደሚሆን ነገረው፤ ሉቃ. 23: 43።
3. እናቱን ማርያምን እንዲገከባከብለት ለዮሐንስ አደራ ሰጠው፤ ዮሐ. 19: 26-27።
4. እግዚአብሔር ለምን እንደተወደው ይጠይቃል፤ ማቴ. 27: 46፤ ማር. 15: 34።
5. የተጻፈው እንዲፈጸም የሚጠጣ ነገር ይጠይቃል፤ ዮሐ. 19: 28።
6. «ተፈጸመ» በማለት ይጮሃል፤ ዮሐ. 19: 30።
7. ነፍሱን ለአባቱ አደራ ይሰጣል፤ ሉቃ. 23: 46።

ጌታ ኢየሱስ በመስቀል ላይ መሞት ለምን አስፈለገ? አይሁድ ጌታን ለመግደል አንድ ጊዜ ከተራራ ሊገፈትሩት ሲሞክሩ በሌላ ጊዜ ደግሞ በድንጋይ ወግረው ሊገድሉት አስበው ነበር፤ ሉቃ. 4: 29፤ ዮሐ. 10: 31። ርማውያንና አይሁድ ለጌታ ያላቸውን ጥላቻና የኃጢአታቸውን ብዛት ጌታን በመስቀል ላይ በማድረግ ለሞት አላልፈው በመስጠታቸው ገልጸውታል። ጌታ በመስቀል ላይ ሳለ ሕይወቱ አላለፈም ነበር፤ ይናገርና

ያስብ ነበር። ነገር ግን በዚያ መስቀል ላይ እያለ የማምለጫና የመዳኛ መንገድ አልነበረውም። ከሞተ ሰው በማይሻል ሁኔታም ነበር ያለው። ጌታ በመስቀል ላይ በነበረበት ወቅት ሕይወቱን ማንም ከእርሱ መውሰድ አይችልም፤ ዮሐ. 10: 18። በዚህ ሁሉ የምንመለከተው ጌታ በመስቀል ላይ የሞተበት ምክንያት ነፍሱን ማንም ከእጁ ሊወስድ እንደማይችል በመረዳት መስዋዕት ለመሆን ስለፈለገ ነው። ጌታ በመስቀል ላይ ሳለ የተናገራቸውን ነገሮች ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው።

ለምሳሌ ያህል በአጠገቡ ተሰቅሎ ለነበረው ወንበዴ ያለውን ተመልከት። ሁለቱም ወንበዴዎች ከሕዝቡ ጋር በመሆን በጌታ ይሳለቁበት ነበር፤ ማቴ. 27: 44፤ ማር. 15: 32። በጣር ላይ ሳለ ከወንበዴዎች አንዱ ጌታን ራሱንም እኛንም እድን በማለት ይጠይቀዋል፤ ቁ. 39። ይህንን ሲናገር ሳለ ግን በቁጣ መንፈስ ተናገረ እንጂ ጌታ ይህን ማድረግ እንደሚችል በማሰብና በማመን አልነበረም። ሌላው ወንጀለኛ ግን ስለ ክርስቶስ የሚገባው ነገር በጥቂትም ቢሆን ያለው ይመስላል። ምናልባትም ይህ ሰው ጌታ ኃጢአተኞችን እንደሚቀበል የሰማ ሳይሆን አይቀርም። እርሱም ኃጢአተኛ መሆኑን ያውቅ ነበር። ጌታ ሲያፈዙበት ለነበሩት ጠላቶቹ ከቶን ሳይመልስላቸው ምሕረት እንዲደረግላቸው ወደ አባቱ ሲጻልይ ተመልክቷል።

በጌታ ያለውን መልካም ነገር ያስተዋለው ይህ ወንጀለኛ በጌታ ሲያፈዝ ለነበረው ለሌላኛው ወንጀለኛ የሚናገረው ንግግር ስሕተት እንደሆነ በመጠቀም ገሰጸው። ቢያንስ ቢያንስ በሞት ጣር ላይ ሳለ እግዚአብሔርን መፍራት እንዳለበት ተናገረው። ይህ ስለ ጌታ መልካም የሚናገር ወንበዴ ኃጢአት እንደሠራና ሊሞትም የሚገባው እንደሆነ ተቀበለ። ከመስቀሉ ሙከራ ተሰቅሎ የሚታየው ግን ምንም እንዳልበደለ አስተዋለ። ስለዚህ ይህ ወንበዴ ጌታ ንጉሥ ሆኖ በሚመለስበት ሰዓት እንዲያስበው ኢየሱስን ይጠይቃል። ይህ አባባሉ የሚያሳየው ወንበዴው በጌታ ትክክለኛ በሆነ መንገድ የሚያምን መሆኑን ነው። እንዲያውም ይህ ዓይነት እምነት በመጽሐፍ ቅዱስ ካሉት እምነቶች ሁሉ ከፍተኛ የሆነ የእምነት ምሳሌ ነው። ለመሆኑ ማን ነው በመሞት ላይ ያለን ሰው ንጉሥ ሆኖ እንደሚመጣ የሚያስብ? እንኳን እንዲህ ያለ እምነት ሊኖርና ደቀ መዛሙርቱ እንኳ ራሳቸው ጌታ በተያዘበት ወቅት ከእርሱ ሽሽተው አመለጡ። ስለዚህ በዚህ ከባድ የሞት ሥቃይ ሳለ ጌታ በእርሱ የሚያምን አንድ ሰው በማግኘቱ ደስ የሚያሰኘው ይሆናል። ወዲያውኑም ለዚህ አዲስ አማኝ ጌታ እንዲህ አለው፡- «ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ»።

ገነት ምንድር ናት? ገነት የመንግሥተ ሰማያት ሌላ ስም ወይም ደግሞ የጻድቃን መንፈስ ከሞቱ በኋላ የሚሰበሰቡበት ሥፍራ ናት። ጳውሎስ ከመሞቱ በፊት ይህችን ሥፍራ ለማየት ለጥቂት ጊዜ ዕድል አግኝቶ ነበር፤ 2ቆሮ. 12: 3። በዚህ ዓለም መንፈሳዊ ድልን የሚቀዳጁ ወደ ገነት እንደሚገቡ ጌታ የተሰፋ ቃል ሰጥቷል፤ ራዕ. 2: 7። ጌታ ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደሚሄድ ያውቅ ስለነበር እንዲያስበው ላመነው ወንበዴ የዚያኑ ዕለት ከእርሱ ጋር በገነት እንደሚሆን ነገረው። ጌታ ይህን ስላለው ሰውዬው ኃጢአት እንደተተወለት መረዳት ይችላል፤ ይህም ብቻ ሳይሆን በመስቀል ላይ ብዙ እንደማይሰቃይም መረዳት ችሏል። ምክንያቱም ዛሬ በገነት ከእኔ ጋር ትሆናለህ

ተብሏል። እርግጥ ነው ሁለቱም ወንበዴዎች የዚያኑ ቀን ውለው ሳያድሩ ሞተዋል። ሆኖም ግን ያመነው ሰው ብቻ ነበር ከጌታ ኢየሱስ ጋር ወደ ገነት የሄደው፤ ዮሐ. 19: 31-33።

የሰዎችን ምክር ሰምቶ ጌታ ከመስቀል ላይ ራሱን ለማዳን ባለመውረዱ ደስ ሊለን ይገባል። ይህንን ለማድረግ 12 ጭፍራ መላእክትን ለማዘዝ ቢቻለውም ሊያደርግ አልወደደም፤ ማቴ. 26: 53። ካህናት፣ ሽማግሌዎች፣ የሕግ መምህራን፣ ወታደሮችና በመንገድ የሚያልፈው ተራው ሕዝብ ሳይቀር ሁሉም ጌታ ራሱን እንዲያድን ሀሳብ ሰጥተው ነበር፤ ማቴ. 27: 39-43፤ ሉቃ. 23: 36-37። ከተሰቀሉት ወንበዴዎችም ያስብ የነበረው ጌታ ራሱን አድኖ እነርሱንም እንዲያድን ቢያደርግ መልካም እንደሚሆን በማሰብ ነበር። ጌታ ከመስቀል ሞት ራሱን አድኖ ለእኛም እንደማይሞትልን ቢሆን ኖሮ ከኃጢአታችን የምንድንበት መንገድ በፍጹም አናገኝም ነበር። ስለዚህ ጌታ ራሱንም አድኖ ሌሎችንም ለማዳን ከመስቀል ሞት በስተቀር ሌላው መንገድ የማይሆን ነው። በእርግጥም ጌታ ራሱን ማዳን ይችል ነበር። ነገር ግን ይህ ቢሆን እኛ የሰው ልጆች ሁላችን ለዘላለም እንደምንጠፋ ይሆን ነበር።

ከእኩለ ቀን አንሥቶ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ባለው ጊዜ ፀሐይ ብርሃኗን መስጠት አቁማ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆኖ ነበር። የቤተ መቅደስ መጋረጃም ሁለት ቦታ ተሰነጠቀ፤ ቴ. 44-45። ይህ ለሁለት የተሰነጠቀ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ሰዎች የእግዚአብሔር ሕልውና ምሳሌ የሆነ ጽላት ወደሚገኝበት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዳይገቡ ይከለክላቸው ነበር። ከላይ በጠቀስናቸው በሁለቱ ምልክቶች እግዚአብሔር የክርስቶስ ሞት ምን ማለት እንደሆነ ሰዎች እንዲያውቁ አደረገ። ያለ ክርስቶስ ይህ ዓለም ጨለማ ብቻ እንጂ ሌላ ምንም ነገር የለውም። በተጨማሪም ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም ባይመጣ ኖሮ እግዚአብሔርን ማንም ሊያውቀው አይችልም ነበር። ስለዚህ ክርስቶስ የዚህ ዓለም ብርሃን ነው ማለት ነው፤ ዮሐ. 8: 12። አሁን ግን ጌታ ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ለኃጢአት ሞቶአል። በመሆኑም ወደ እግዚአብሔር ፊት የምንቀርብበት መንገድ ከፍት ነው። ከዚህ የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ሊያደርሰን የሚችል መንገድ አድርገን የምንጠቀምበት በእጅ የተሠራ መቅደስ አያስፈልገንም።

ከቀኑ ዘጠኝ ሰዓት ላይ ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር ለምን እንደተወው በመጠየቅ ይጮሃል፤ ማቴ. 27: 46፤ ማር. 15: 34። በዚህ ጊዜ ጌታ የተናገረው በመዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 22: 1 ላይ የሚገኘውን ቃል በመጠቀም ነበር። ክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔር ለጠየቀው ጥያቄ መልሱ ምን እንደሆነ እናውቃለን። መልሱም ጌታ የእኛን ኃጢአት በራሱ ላይ ስለተሸከመ ነው። በዚህ ሁኔታ ላይ ሳለ ወይም በሌላ በማንኛውም ሁኔታ እግዚአብሔር ለልጁ ያለውን ፍቅር የተወ አይምሰለን። እንዲያውም እግዚአብሔር ሊወደው የቻለው ሕይወቱን አሳልፎ በመስጠቱ ነው፤ ዮሐ. 10: 17። እግዚአብሔር አብ ልጁን ኢየሱስን በዚህ ጊዜ የተወው አድርገን መናገር ተገቢ አይደለም። ጌታ የተናገራቸው ቃላት ሙሉ የሆነ ትርጉማቸውን በደንብ ስለማናውቅ ማለት የምንችለው መጽሐፍ ቅዱስ እስከሚነግረን ያለውን ብቻ ይሆናል። ይኸውም እግዚአብሔር ኢየሱስን ብቻውን ተወው እስከሚለው ድረስ ብቻ ነው። ይህ ደግሞ ጌታ ከተቀበለው መከራ ሁሉ

የከፋው ነው። ከእርሱ ሊያልፍ የማይችለውም ጽዋ ይህ ነበር። ስለዚህ መጠጣት አለበት፤ ሉቃ. 22:42። ጌታም ይህንን ጽዋ ላለመጠጣት እምቢ ባለግለቱና ፊቱን ባለግዞሩ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን፤

ከዚህ በኋላ ተጠግሁ አለ፤ ዮሐ. 19:28። የሚጠጣውም አቀረቡለት። በዚህ ጊዜ የቀረበለትን ጠጣ። ይህም የሆነው በመጻሕፍት የተጻፈው እንዲፈጸም ነው፤ መዝ. 69:21። ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላ በታላት ጩኸት በመጮህ «ተፈፀመ» አለ፤ ሉቃ. 23:46፤ ዮሐ. 19:30። ይህ አነጋገር የሚያመለክተን ጌታ የይህንነትን ሥራ እንደፈጸመ፤ ዕዳችንን እንደከፈለና ከዚህም የበለጠ እስከማይደረግ ሁሉን እንዳከናወነ ለመግለጽ ነው። ከዚህ በኋላ የመጨረሻውን እስትንፋስ በማውጣት ነፍሱን ለአባቱ አደራ ሰጥቶ አረፈ፤ ሉቃ. 23:46። በዚህ ሁኔታ ነበር ጌታ ኢየሱስ የሞተው። ፍጹም የሆነው ሰው የመጨረሻ ንግግር የተናገረው ለአባቱ ነበር። ከዚህ በፊት እንዳየነው የመጀመሪያዎቹ የጌታ ኢየሱስ ቃሎች ስለ አባቱ የተናገሩ ነበር፤ ሉቃ. 2:49። ይህ ሰው ሁልጊዜም ከፍተኛውን ሥፍራ የሚሰጠው ለአባቱ ነው።

በዚህ ጊዜያት መሬት በመንቀጥቀጥ ላይ እንደሆነች ሰዎች ተመለከቱ፤ ማቴ. 27:51። በዚያ የነበሩ ወታደሮች አለቃ የነበረው መቶ አለቃ መሬቱ ሲንቀጠቀጥና ፍጽፋ ሲጨልፍ ተመለከተ። እንደገናም ጌታ ከመሞቱ በፊት የተናገረውን ቃል ሁሉ ሰማ። ይህ መቶ አለቃ ጌታ ጥሩ ሰው እንደነበር በዚያ ላሉት ሁሉ ተናገረ፤ ሉቃ. 23:47። ይህም ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጅ ነውም አለ፤ ማቴ. 27:54፤ ማር. 15:39። ይህ መቶ አለቃ የእርሱ ወታደሮች የእግዚአብሔርን ልጅ በመስቀላቸው ሳይፀፀት አይቀርም። ሆኖም ግን ጌታን ከሞት ለማዳን በጣም የማይቻል ጊዜ ነው። ነገር ግን የመቶ አለቃው አባባል አንዳንድ ሰዎች በጌታ ግመን እንዲችሉ ሳይረዳቸው አልቀረም።

መቃብሩ 23:50-56

ጌታ የሞተበት ዓርብ ዕለት ነበረ፤ አይሁድ ከፍተኛና የሚከበር ቀን በመሆኑ አይሁዶች በመስቀል ላይ ያሉትን የሚሠቃዩትን የሦስቱንም ሰዎች አካል በዚያ መተው መልካም እንዳልሆነ ስላሰቡ ከመስቀል ለማውረድ ፈለጉ። ይህም እንዲሆንላቸው ወደ ሲላሞስ ልከው እግርቻቸውን እየሰበሩ ቶሎ እንዲሞቱ የሚያደርጉ ሰዎችን እንዲልክላቸው ጠየቁ። ሲላሞስም ወታደሮችን ላከ። የተላኩትም ወታደሮች የሁለቱን ወንበዴዎች እግር ሰበሩ። ጌታ ግን ሞቶ ስለነበር እግሩን መስበር አላስፈለጋቸውም። ነገር ግን አንደኛው ወታደር ከጉኑ ጦርን ከተተበት። ከተወጋው ጉኑም ውኃና ደም ፈሰሰ፤ ዮሐ. 19:31-37። ጌታ ኢየሱስ ሞቶ ነበርና እግዚአብሔርም የጌታን አካል የሚቀብሩ አገላጋዮችን አዘጋጅቶ ነበር።

እርግትያ ከኢየሩሳሌም በሰሜናዊ ምዕራብ በኩል ሠላሳ ሁለት ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ አነስተኛ ከተማ ነች። ዮሴፍ በዚያ ይኖር ነበር። ሆኖም ብዙውን ጊዜ በኢየሩሳሌም ይኖር ነበር። ይህ ሰው ዮሴፍ ሀብታምና በአይሁድም ዘንድ የተከበረ ለማህሪ ነበር፤ ማቴ. 27:57፤ ማር. 15:43። ይህ ሰው መልካምና ጻድቅ የሆነ

የእግዚአብሔር መንግሥትም በቅርብ እንደምትመጣ ተስፋ የሚያደርግ የጌታ ኢየሱስ ድብቅ ተከታይ ነበር፤ ዮሐ. 19:38። የአይሁድ ምክር ቤት ተሰብስበው በጌታ ላይ የተቃውሞው ውሳኔ ሲያሰሙ ዮሴፍ አልተስማማም ነበር። ጌታ መሞቱን ሲሰማ ለአይሁድ የነበረውን ፍርሃት ጣለ። ስለዚህም በድፍረት ወደ ጲላሎስ ሄዶ የኢየሱስን አካል መቅበር እንዲችል ጠየቀ፤ ማር. 15:43። ጲላሎስም ከመቶ አለቃው የኢየሱስን መሞት ከአረጋገጠ በኋላ ዮሴፍ የጌታን አካል መቅበር እንዲችል ፈቀደለት፤ ማር. 15:44-45።

የአይሁድ መሪ የሆነ ኒቆዲሞስም ብዙ የሆኑ ሽቱዎች ይዞ መጣ። ኒቆዲሞስና ዮሴፍም በአንድነት ሆነው እነዚህን ሽቱዎች ጌታን ሊቀብሩበት ካመጡት ጨርቅ ጋር አድርገው የጌታ ኢየሱስን አካል ከፈኑበት፤ ዮሐ. 3:1፤ 19:39-40። ጌታ በሞተበት ሥፍራ አካባቢም ዮሴፍ የራሱ የሆነ መቃብር ነበረው። ይህም መቃብር እንደ ዋሻ ነበር። ዮሴፍ ይህን የመቃብር ሥፍራ ለቤተሰቡ መቀበሪያ ብሎ ያሠራው ቢሆንም ማንም ግን በዚህ መቃብር የተቀበረ አልነበረም። ዮሴፍም ከኒቆዲሞስ ጋር በመሆን የጌታን አካል በመቃብር ካኖሩ በኋላ ትልቅ ድንጋይ ወስደው በመቃብሩ ደጃፍ ላይ አኖሩ፤ ማቴ. 27:60። ይህ የሆነው በዓርብ ዕለት ወደ ማታው ገደማ ሲሆን ይህም ጊዜ ለሚመጣው ሰንበት አይሁድ ዝግጅት የሚያደርጉበት ቀን ነው። የጌታን አካል በመቃብር ባኖሩበት ጊዜ ፀሐይ በመጥለቅ ላይ ነበረች። በአይሁድ የቀን አቆጣጠር የቀኑ ጭማሪ የሚወስደው ፀሐይ ከጠለቀች ጊዜ ጀምሮ ነው። ጌታ ሲሞት ከገሊላ የመጡ ሴቶች ተመልክተዋል። ይህም ብቻ ሳይሆን ዮሴፍና ኒቆዲሞስ የጌታን አካል ሲቀብሩ አይተዋል። እነኝህ ሴቶች ከመቃብሩ ሥፍራ ወደ ቤታቸው ተመልሰው ብዙ ሽቱ ሊያዘጋጁ ሄዱ። ፀሐይ ከጠለቀች በኋላም የሰንበት ዕለት መጀመሩ ስለነበር ያንን ዕለት በቤታቸው በኃዘን ልብ ሆነው ጊዜውን አሳለፉ።

በቅዳሜ ማለትም በሰንበት ዕለት የካህናት አለቆች ጌታ ከሞት እንደሚነሣ የተናገረውን በማስታወስ መጨነቅ ጀመሩ፤ ማቴ. 27:62-66፤ 12:40፤ 16:21። ካህናቱም ምናልባት የጌታ ደቀ መዛሙርት የጌታን አስከሬን ሰርቀው ከሞት እንደተነሣ በማስመስል ሊያስወሩ ይችላሉ በሚል ጥርጥር ተያዙ። ከዚህም የተነሣ ጲላሎስ መቃብሩን የሚጠብቁ ወታደሮችን በሥፍራው እንዲያኖር ይጠይቁታል። ጲላሎስም ወታደሮችን አዝዞ መቃብሩ እንዲጠበቅ ያደርጋል።

ጌታ በእውነት እንደሞተ የማያምኑ ብዙ ሰዎች ስላሉ እኛ ጌታ ኢየሱስ ከመሞትም አልፎ እንደተቀበረ አጥብቀን ማውቅ ይኖርብናል። የጌታን መሞት የማይቀበሉት ሰዎች ጌታ መነሣቱን ማመን አይፈልጉም። ከአራቱም ወንጌሎች እንደምንረዳው ጌታ ኢየሱስ የመጨረሻውን እስተንፋስ በመተንፈስ ነፍሱን ሰጠ፤ ሊያወርዱ ከመጡት ወታደሮች አንዱ በጌታ ጉን ጦርን ሰደደበት፤ መቶ አለቃው የክርስቶስን መሞት ለጲላሎስ ነገረ፤ በመጨረሻም ዮሴፍና ኒቆዲሞስ በሽቱ አድርገው በጨርቅ በመጠቅለል የጌታን አካል ወስደው ቀበሩት። መንፈስ ቅዱስም ሲያስተምረን ክርስቶስ ሞተ ... ተቀበረ ደግሞም በምስተኛው ቀን ከሙታን ተነሣ ይለናል፤ 1ቆሮ. 15:3-4።

ጌታ ኢየሱስ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ምዕራፍ 24

ጌታ ይነሣ ብሎ የሚያምን ከደቀ መዛሙርቱ ከሌት ወይም ከወንድ ማንም አልነበረም። በማለዳ ተነሥተው ያዘጋጁትን ሽቅ በመያዝ ወደ መቃብሩ ሴቶቹ መሄድ ይጀምራሉ፤ 24:1-3። በመንገዳቸውም በመቃብሩ ደጃፍ ያለውን ትልቅ ድንጋይ ማን ሊያነሣልን ይችላል በሚል ሐሳብ ተይዘው ነበር፤ ማር. 16:3። የእግዚአብሔርም መልአክ እነርሱ እመቃብሩ ሳይደርሱ የመቃብሩን ድንጋይ አንከባልሉ አነሣው። ዘበቹም መሬት ሲንቀጠቀጥና መልአኩም በድንጋዩ ላይ ተቀምጦ ተመለከቱ፤ በመሆኑም ታላቅ ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ያዛቸው፤ ማቴ. 28:2-4።

መግደላዊት ማርያምም ከሌሎቹ ሴቶች ቀደም ብላ ወደ መቃብሩ ደረሰች። የመቃብሩ ደጃፍ የነበረው ድንጋይ እንደተነሣ ባየች ጊዜ ወደ ከተማ ሮጣ ለኢፕሮስና ለዮሐንስ ያየችውን ነገረችቸው፤ ዮሐ. 20:1-2። ሌሎቹ ሴቶች ግን ወደ መቃብሩ ሲደርሱ መልአኩ ኢየሱስ ከሙታን ስለተነሣ አትፍሩ አላቸው። ጌታ ተቀብሮ ወደነበረበት መቃብር ተጠግተው እንዲመለከቱና መነሣቱን እንዲያረጋግጡ ይነግራቸዋል፤ ማቴ. 28:5-6። ወደ መቃብሩ ውስጥ ሲመለከቱም አንድ መልአክ ያያሉ፤ ማር. 16:5። እንደገናም በዚያም በመቃብር ውስጥ ሌላ መልአክም ያያሉ፤ ሉቃ. 24:4። እነኚህ በመቃብር ውስጥ ያሉ መላእክት ሴቶቹን ሕያው የሆነውን ከሙታን መከከል ሊያዩት ለምን እንደሚፈልጉ ይጠይቋቸዋል፤ 24:5-7። መልሰው ጌታ በዚያ እንደሌለና እንደተነሣ ይነግሩአቸዋል። ሴቶቹም ጌታ እንደሚሞትና እንደገናም ከሞት እንደሚነሣ የነገራቸው ትዝ አላቸው፤ 9:22፤ 44፤ 13:32-33፤ 17:25፤ 18:31-34። መላእክቱም ሄዳችሁ ለኢፕሮስና ለሌሎችም ደቀ መዛሙርት ክርስቶስ ከሞት እንደተነሣ ተናገሩ ብለው መለሱአቸው፤ ማቴ. 28:7፤ ማር. 16:7።

እነኚህ ሴቶች ወደ ከተማ ለመሄድ ሲነሡ መግደላዊት ማርያም ከኢፕሮስና ዮሐንስ ጋር ወደ መቃብር በአንድነት ይመጣሉ። ኢፕሮስና ዮሐንስም ጌታ የተከፈነበትን ጨርቅ ለብቻው በባዶ መቃብር ስለተመለከቱ ጌታ ከሞት እንደተነሣ አመኑ። ማርያምም በዚያ በባዶ መቃብር ቆይታ ሳለ ጌታ ራሱ ታያት፤ ማር. 16:9፤ ዮሐ. 20:3-17። ከእርሷም በኋላ ለሌሎቹ ሴቶች በመንገድ ላይ ወደ ከተማ እየሄዱ ሳሉ ታያቸው፤ ማቴ. 28:9-10። እነኚህ ሴቶች ከተማ ደርሰው ለሌሎች ደቀ መዛሙርት ያዩትንና የሰሙትን በነገሩአቸው ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቃላቸውን ሊያምኑ አልቻሉም፤ 24:8-11።

አንዳንድ ሰዎች ደቀ መዛሙርት ክርስቶስ ከሞት እንደሚነሣ እርግጠኞች ነበሩ እያሉ ስለሚናገሩ ይህ የደቀ መዛሙርት የሴቶቹን ምስክርነት አለማመን በጣም ጥሩ ማስረጃ ነው። ታሪኩን የሚቃወሙ ሰዎች እንዲህ ይላሉ፡ - ሴቶቹ ከርቀት አንድ ሰው ስላዩ ጌታ መሆን አለበት በማለት ክርስቶስ ተነሥቷል የሚለውን ወረብሥፍራው ሁሉ አሰራጩት። ነገር ግን ይህ እውነተኛ ነገር አይደለም። ከወንጌሎች ሁሉ እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርት ጌታ ይነሣ ብለው አልተጠባበቁም ነበር። መነሣቱን ያመኑት በሚገባ ከተረዱ በኋላ ነበር፤ ዮሐዋ/ሥራ 1:3። ስለዚህ እኛም ጌታ ከሞት እንደተነሣ

እርግጠኞች መሆን እንችላለን። የጌታ መነሣት የሚያስረዳ ሥራው ሙሉ በሙሉ የተፈጸመ መሆኑን ነው።

ጌታ እስከፈወሳት ጊዜ ድረስ መግደላዊት ግርያም በሰባት አጋንንት ቁጥጥር ሥር ነበረች። ዮሐናም በሄሮድስ ቤተ መንግሥት አለቃ የነበረው የኩዛ ሚስት ነበረች፤ ሉቃ. 8:2-3። እነኚህ ሁለት ሴቶች ጌታን በጣም ይወዳሉ። ነገር ግን ግርያም ከሞት የተነሣውን ጌታ ለማየት ከሌሎች ሁሉ ቅድሚያን ልታገኝ ከብር ሆነላት። ምናልባትም አንተ ከሐዋርያት ሊጥርስ ወይም ዮሐንስ የሞተውን ጌታ ለማየት ቅድሚያ ማግኘት አለባቸው ትል ይሆናል። ጌታ ግን ወደ ሰው ልብ ይመለከታል። እርሱም ከማንኛውም ነገር ሁሉ ይልቅ ፍቅርን ይፈልጋል። ስለዚህ እንደ አዳኝ አድርጋ ላፈቀረችው ሴት መጀመሪያ መታየት መረጠ።

ጉዞ በኤማሁስ መንገድ ላይ 24:13-35

የት እንደተገናኙና ምን እንደተባባሉ ባይታወቅም በዚያን ዕለት ማለትም በሰንበት ቀን ስምእን ሲጥርስና ጌታ ተገናኝተው ነበር፤ ሉቃ. 24:34፤ 1ቆሮ. 15:5። ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው በሌሎች ደቀ መዛሙርት ፊት ሲጥርስ ጌታን በመከራው ጊዜ ጥሎት እንደማይሄድ ተናግሮ ነበር፤ 22:33፤ ዮሐ. 13:37። ነገር ግን ከዚህ ንግግር በኋላ ጥቂት ሳይቆይ ጌታን በመካድ በኃጢአት ወደቀ፤ 22:56-62። በዚህ የክሕደት ኃጢአት የወደቀው ሲጥርስም ያደረገው ሁሉ ክፉኛ ስለተሰማው ወደ ውጭ ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀለ። ጌታም ሲጥርስን ይወደው ስለነበር ምሕረት እንዲያደርግለት አልዘገየም። ከሞት በተነሣው በመጀመሪያው ቀን ላይ ከሲጥርስ ተገናኝቶ ምሕረት እንደተደረገለት ነገረው። በኋላም በሌሎች ደቀ መዛሙርት ፊት ሲጥርስ የጌታን ልጆች በመጠበቅና በመንከባከብ እንዲያገለግለው መፈለጉን ጌታ ተናገረ፤ ዮሐ. 21:15-19።

ጌታ በተነሣበት ቀን መቃብሩን ይጠብቁ የነበሩት ዘቦች ወደ ካህናት አለቆች ሄዱ። ወታደሮችም ጌታ ሊነሣ በነበረበት ሰዓት መሬቱ እንዴት እንደተንቀጠቀጠና የመቃብሩን ድንጋይ ስላንከባለለው መልእክ ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩላቸው። ሆኖም የካህናት አለቆች ጌታ ከሞት እንደተነሣ ለማመን አልፈለጉም። ይህንን ማመን ማለት ከኃጢአት ሁሉ የከፋውን በደል መፈፀማቸውን መቀበል ይሆናል። ስለዚህ ለዘቦቹ በርከት ያለ ገንዘብ ሰጥተው ራሳቸውን ደቀ መዛሙርቱ እንደወረቁና በዚያን ጊዜ እነርሱ እንቅልፍ ይዞአቸው እንደሆነ እንዲያውሩ አደረጉአቸው። እነርሱም ይህንን ላገኙት ሁሉ አወሩ።

ይህንን ዓይነትን የሰሕተት ወራ የሚያምኑ ሁሉ ሊሰሙት ይወዳሉ። ቢሆንም ይህ የሆነ ነገር ነው? ወይስ ሊሆን የሚችል ነገር ነው? ሮማውያን ወታደሮች ሁሉ ሊጠብቁት የተሰጣቸው ማንኛውም እስረኛ ወይም በጥበቃቸው ሥር ያለ የትኛውም ነገር ከእጃቸው ማምለጥ እንደሌለበት ጥብቅ ትእዛዝ ከአለቆቻቸው የተቀበሉ ናቸው። ይህ ባይሆንና የሚጠብቁት ነገር ከእነርሱ ቢያመልጥ ሊገደሉ እንኳን እንደሚችሉ ያውቃሉ፤ ዮሐ. 12:19፤ 27:42። ጌታን ይጠብቁ የነበሩ አራት ዘቦች እንደነበሩ ጥርጥር የለውም። ነገር ግን አራቱም በአንድ ጊዜ እንቅልፍ ሊይዛቸው ይችላል? ደግሞስ ደቀ

መዛሙርቱ ድንጋጭን አንከባልለው ከዘቦቹ እንዱ እንኳን ሳይሰማ ራሳውን ለመውሰድ እንዴት ሊሞክሩ ይቻላቸዋል? ወደ መቃብሩ ቢገቡ እንኳን ራሳው የተጠቀለለበትን ጨርቅ ፈትተው እስከፊትን ለማውጣት ጊዜ አይኖራቸውም ነበር። ይልቁንም በተቻላቸው መጠን ራሳውን ከነጨርቁ ይዘው መብረር ነበረባቸው። ለመሆኑ ራሳውን ውስደው የት ይደብቃሉ? ደቀ መዛሙርቱ ይህን አድርገው ቢሆን ኖር ሰይጣን ለአመፀኞቹ ካህናት የጌታ ኢየሱስ ራሳ የተደበቀበትን ቦታ ያሳያቸው ነበር። ደቀ መዛሙርቱንም ወንጌል ሲሰብኩ የሚሰማቸው ማንም ሰው ሊኖር አይችልም ነበር። እውነተኛው ነገር ይህ አይደለም፤ መሆንም አይችልም። እውነተኛው ነገር ጌታ የሙት እስረኛ በመሆን በዘቦች ቁጥጥር ሥር መዋል የማይችል እንደሚሆን ሆኖ መነሣቱ ነው፤ የሐዋ/ሥራ 2:24። ጌታችን በታላቅ ድል ከሙታን ተለይቶ ተነሥቷል።

ለኢፕሮስ ከታየ በኋላ ጌታ በኢማሁስ ይኖሩ ለነበሩ ሁለት ደቀ መዛሙርት ተገለጠላቸው። ይህች ኢማሁስ የምትባል ከተማ ከኢየሩሳሌም አሥራ አንድ ኪሎ ሜትር ርታ በትክክል ሥፍራውን ለይተን በማናውቅ አቅጣጫ ላይ ትገኛለች። በመንገድ ላይ ከነበሩት አንዱ ቀለዮጳ ሲሆን ሁለተኛው ምናልባት የቀለዮጳ ሚስት ሳትሆን አትቀርም፤ ምክንያቱም በአንድ ቤት እንደሚኖሩ ተነግሯልና፤ ሉቃ.24:29።

በመንገድ ላይ ወደ ቤታቸው እየሄዱ ሳለ አንድ ሰው ከእነርሱ ጋር መነጋገር ይጀምራል፤ እርሱም ጌታ ነበር። ሆኖም እነርሱ ግን አላወቁትም ነበር። ጌታ ከሞት በተነሣ ጊዜ እንደ ቀድሞ የነበረ አካል ነበረው። ነገር ግን ከበፊቱ የተለየ ሆኖ ይታይ ነበር፤ 24:36-40። እርሱም እነዚህን ሁለት ደቀ መዛሙርት ስለሚያወሩት ነገር ይጠይቃቸዋል። እነርሱም ይህ አብሯቸው ያለ እንግዳ ሰው የሚያወሩትን ነገር ባለማወቁ ይደነቃሉ። ከዚያም በእግዚአብሔርም በሰዎችም ፊት በሥራና በቃል በመንፈስ ኃይልን በማድረግ ስለታወቀው ከናዝሬት ስለተነሣው ነቢይ ይነግሩታል። የእርሱ ደቀ መዛሙርት እርሱ የእስራኤል አዳኝ እንደሚሆን ተቀብለዋል። ነገር ግን የእስራኤል መሪዎች ለስቅለት አሳልፈው ሰጡት ይሉታል። እነዚህ ሁለት ደቀ መዛሙርት ሴቶች መቃብሩን ባዶ ሆኖ አየን፤ መላእክትም ከሞት እንደተነሣ ነገሩን ያሉትን በመስማታቸው ስለተደነቁት ሁኔታ ያጫውቱታል።

ጌታ ከሁለቱ ደቀ መዛሙርት ያሉትን ሁሉ ከሰማ በኋላ መናገር ይጀምራል። የብሉይ ኪዳን ነቢያት የጻፉትን ለማመን ልባቸው መዘግየት አልነበረበትም። የብሉይ ኪዳን ነቢያት መሲህ እንደሚመጣ ከዚያም መጀመሪያ መከራ እንደሚቀበል ቀጥሎም እንደሚከበር ተናግረው ነበር። ጌታም ከመጀመሪያው ከሙሴ መጻሕፍት ከዘፍጥረት አንሥቶ የነቢያትን ሁሉ መጽሐፍ እያዳረሰ ስለ ክርስቶስ የሚያወሩትን ጥቅሶች በመግለጽ አስተማራቸው፤ 24:25-27።

እነዚህን ጥቅሶች ማለትም ስለ መሲሔ የሚናገሩትን ታውቃለህን? የሚመጣው መሢህ ሰው እንጂ መልአክ እንደማይሆን የተስፋ ቃል ሰጥቶ ነበር፤ ዘፍ.3:15። በዘፍጥረት በ22ኛው ምዕራፍ እንደምናየው ይስሐቅ በሞቱና በትንሣኤው የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ ሆኖ እንደነበር እንመለከታለን። ዮሴፍ ደግሞ ጌታን በትንሣኤው ክብር የሚመስል

እንደሆነ እንረዳለን፤ ዘፋ.41:37-45። በመገናኛው ድንኳን ውስጥ የጌታ ኢየሱስ ምሳሌ የሚሆኑ ብዙ ነገሮች አሉ፤ ዘፅ.25-40። በመስዋዕቶቹ ደግሞ የበዙት በጌታ የሚሆነውን የመስዋዕትነት ሥራ ይመስላሉ፤ ዘሌ.1-7። ጌታ ራሱ እንደተናገረው በብሉይ ኪዳን መሴ በበረሃ ላሉ የሰቀለው የናስ እባብ የእርሱ ሞት ምሳሌ እንደሆነ ተናግሯል፤ ዘጥ.21:9፤ ዮሐ.3:14። እግዚአብሔር በመሴ በኩል ሲናገር ታላቅ የሆነ ነቢይ መሴህ እንደሚያስነሣ አስቀድሞ አስታውቆ ነበር፤ ዘዳ.18:15።

በነቢያት መጻሕፍት ስለ መሢሁ መምጣት የሚናገሩ ብዙ ጥቅሶች አሉ። ከኢሳይያስ ትንቢት የተወሰዱትን ከዚህ በታች የሚገኙትን ጥቅሶች ልብ ብለህ አንብባቸው።

የእግዚአብሔር ልጅ ይሆናል፤ ኢሳ.9:6፤ 40:10፤ ማቴ.3:17።

ያለ አባት ይወለዳል፤ ኢሳ.7:14፤ ማቴ.1:23።

የሐንስ መጥመቱ ስለ እርሱ

መምጣት ያወራል፤ ኢሳ.40:3፤ ማቴ.3:3።

መንፈስ ቅዱስ በእርሱ ላይ

ይመጣል፤ ኢሳ.61:1-2፤ ሉቃ.4:17-21።

እግዚአብሔር በእርሱ ደስ

ይሰኛል፤ ኢሳ.42:1-4፤ ማቴ.12:18።

ለሌሎች ብሎ ይሞታል እንጂ

ለራሱ ብሎ አይሞትም፤ ኢሳ.53:4-9፤ ዮሐዋ/ሥራ 8:32-35።

በእግዚአብሔር ዙፋን

ይቀመጣል፤ ኢሳ.6:1፤ 10፤ ዮሐ.12:40-41።

ንጉሥ ሆኖ ዳግም ይመጣል፤ ኢሳ.24:23፤ 32:1፤ ራዕይ 19:16።

ሌሎችም ነቢያት ስለ ክርስቶስ የሚከተለውን ተናግረዋል:-

የት እንደሚወለድ:- ሚካያስ 5:2፤ ማቴ.2:6።

መቼ እንደሚመጣ:- ዳን.9:25-26።

ከግብፅ እንደሚመለስ:- ሆሴዕ 11:1፤ ማቴ.2:15።

እግዚአብሔር መልእክተኛውን

ከጌታ ፊት እንደሚልክ:- ሚላ.3:1፤ ማቴ.11:10።

ንጉሥ ሆኖ እንደሚገዛ:- ኤር.23:5-6፤ 33:15-16።

ሌሎችም ብዙ ጥቅሶች አሉ። በኢግሁስ መንገድ የነበሩት ደቀመዛሙርት በዚያን ቀን ግሩም የሆነ ትምህርት በመንገዳቸው ላሉ ተግሩ። ሆኖም የሚሰሙትን ከግመን ልባቸው የዘገዩ ነበር። ካላወቅነው በትክክል ግመን ስለማንችል የብሉይ ኪዳንን

መጻሕፍት በደንበኛ ግጥናት ይኖርብናል። እያጠናንም ሳለን የክርስቶስ ምሳሌ ሆነው ስለተጻፉትና ስለ እርሱም የተገባውን የተስፋ ቃል ለይተን ግወቅ ይገባናል። በኢግሁስ መንደር ሲደርሱ ጌታ አልፎ የሚሄድ ሆኖ አገኙት። ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ግን ስለ ጌታ ኢየሱስ ክብሉ ይኪዳን ይነገራቸው የነበረው ትምህርት ስለጣፈጣቸው ብዙ እንዲያስተምራቸው ወደዱ። ስለዚህ አብሯቸው እንዲያድር ለመትት። ምክንያቱም ጊዜው ወደ መምሸት ላይ ነበረና። እርሱም አብሯቸው ወደ እነርሱ ገብቶ በገበታ ላይ ከእነርሱ ጋር ተቀመጠ። እንጀራውንም አንሥቶ አባቱን ሲያመሰግን ሳለ ሁሉ ደቀ መዛሙርቱ ለመጀመሪያ ጊዜ ጌታ ራሱ መሆኑን ለይተው አወቁ። ከዚያም ወዲያው ከዓይናቸው ተሰወረ። ሁለተኛም አላዩትም። በመንገድ ላይ በነበሩ ጊዜ ክብሉ ይኪዳን እየጠቀሰ ሲናገራቸው ለባቸው በደስታ ይቃጠል እንደነበር አውቀዋል፤ 24:28-32።

እዚህ ላይ ሁለት ነገሮችን ተመልከት፤ ጌታ ኢየሱስ በቤታቸው እንዲገባ እስኪጠይቁት ድረስ ዝም ብሎ ተከትሏቸው አልገባም ነበር፤ ነገር ግን እስኪጋብዙት ድረስ ጠበቃቸው። ከገባ በኋላ ግን እርሱ ጌታና አለቃ ሆኖ ተገለጠ። በእኛም ሕይወት ጌታ በጋይሉና በጉልበቱ አይገባም። ነገር ግን ወደ ሕይወትህ እንዲገባ ብትጠይቀው ጌታህ ሆኖ ይገባል ግለት ነው። አንዳንድ ሰዎች ክርስቶስን ጌታቸው ሳያደርጉት አዳኝቸው ብቻ አድርገው የሚቀበሉት እንደሆነ ያስባሉ። ይህ መሆን አይችልም። እንደ እዳኝህ ተቀብለኸው ከሆነ ጌታህም ሆኗል ግለት ነው። እንግዲያውስ ጌታ ደግሞ ከሆነ ያዘዘህን ግድረገ ይገባኸል ግለት ነው።

እነዚህ ከላይ የተመለከትናቸው ሁለት ደቀ መዛሙርት በኢየሩሳሌም ላሉት ለሌሎች ደቀ መዛሙርት ያጋጠማቸውን ነገር ለመንገር ወደ ከተማ እንደገና ጉዞ ይጀምራሉ። ይህ ጉዞ በግምት ወደ ሁለት ሰዓት ያህል ይፈጃል። ከተማም ሲደርሱ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ከሌሎች ጋር ሆነው በአንድ ቤት ውስጥ በር ዘግተው ተቀምጠው አገኙአቸው። አይሁድ መጥተው ይይዙናል የሚል ፍርሃት በደቀ መዛሙርት ላይ ስለነበር በርቆ ተቆልፈው ነበር፤ ዮሐ.20:19። በቤቱ ውስጥ የነበሩት ሰዎችም ከኢግሁስ ለመጡት ሁለት ደቀ መዛሙርት ጌታ ከሞት እንደተነሣ በማረጋገጥ ይነገሯቸዋል። ጌታን አይቶት የነበረው ሲጥርስም ከእነርሱ ጋር ነበር። ከኢግሁስ የመጡት ሰዎችም በእነርሱ የደረሰውን ሁሉ ነገሯቸው፤ 24:33-35።

ድንገትም ላይታሰብ ጌታ ራሱ በዚያው ክፍል ውስጥ ታያቸው። በዚህ ጊዜ ቶማስ አልነበረም፤ ዮሐ.20:24። ነገር ግን አሥሩ ሐዋርያት ሁለቱ የኢግሁስ ደቀ መዛሙርትና ሌሎችም ሰዎች በዚያ ነበሩ። በርቆ ተዘግተው ነበርና ጌታን ባዩት ጊዜ መንፈስ ያዩ መሰላቸው፤ ሉቃ.24:36-43። ጌታም «ሰላም ለእናንተ ይሁን» ይላቸውና ስለ ምን ሀሳብ በልባችሁ ገባ?» በማለት ይጠይቃቸዋል፤ ዮሐ.20:19 እና 21። ጌታም እርሱን ዳስሰው አካል ያለው ሰው እንደሆነና መንፈስ እንዳልሆነ ዳስሰውና ነክተው እንዲያረጋግጡ ይነገራቸዋል። የሚበላውም ነገር እንዲሰጡት ጠይቆአቸው የሚበላው ትንሽ አሣ ሰጡት። ይህም ከመሞቱ በፊት ይወዳቸው የነበረውን ጌታ አሁንም ሰው ሆኖ እንዳለ ሊያረጋግጥላቸው የሚችል ሁኔታ ነበር፤ 24:36-43።

እንደሚሞትና ከዚያም ከሞት እንደሚነሣ ብዙ ጊዜ ደጋግሞ ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ይነገራቸው ነበር። በብሉይ ኪዳን ስለ እርሱ የተገለጠው ሁሉ መፈጸም አለበት። አይሁዳውያን ብሉይ ኪዳንን በሦስት ይከፍላሉ። ይኸውም፡-

- ከዘፍጥረት እስከ ዘዳግም ያለው የሕግ መጻሕፍት፤

- ከኢያሱ እስከ መጽሐፈ ነገሥት ካልዕና ከኢሳይያስ እስከ ሚልክያስ ያለውን የነቢያት መጻሕፍት፤

- በመጨረሻም የቀሩትን ከሠላሳ ዘጠኝ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የመዛሙር መጻሕፍት ብለው ይከፍላሉ።

ብዙዎቹ የብሉይ መጻሕፍት ስለ መሲሔ ይናገራሉ። በመሆኑም ስለ እርሱ የተጻፈው ሁሉ መፈጸም እንዳለበት ለደቀ መዛሙርቱ ይነገራቸዋል፤ 24:44። ምንም እንኳን የጌታ ደቀ መዛሙርት ከሕፃንነታቸው አንሥቶ የብሉይ መጻሕፍት ቢያጠኑም ጌታ ግን የሚያነሱትን ሁሉ ግስተዋል እንዲችሉ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው። ዛሬም ይህንን የሚያደርግ ኃይል አለው። ለእኛም ቢሆን ጌታ የምናነበውን ግስተዋል እንድንችል እንዲያደርገን የምንጠይቀው ካልሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ያለውን ጥልቅ ትርጉም እንዲገባን መጠበቅ አንችልም።

መሢሁ ሊሠቃይና ሊሞት ከዚያም በሦስተኛው ቀን ከሞት መነሣት እንዳሰበት በብሉይ ኪዳን ተጽፎአል። ይህም ሁሉ ልክ እግዚአብሔር እንዳለው ተፈጽሞአል። እግዚአብሔር ነገር ሁሉ በመሲሁ ላይ በእንደዚህ ያለ መልክ እንዲሠራ የፈተደበት ምክንያት ምንድር ነው? ጌታ ራሱ የእርሱ ሞት ለምን እንዳስፈለገ ተናግሮአል፤ 24:47። ለሰዎች ልጆች ሁሉ ኃጢአት የሞተውን የልጁን ሞት የሚያበስረውን የምሥራች ቃል ለሰዎች ሁሉ በመላክ እግዚአብሔር ፍትሩን ይገልጻል። ሰዎች ንስሐ ቢገቡ እግዚአብሔር ይቅር ይላቸዋል። እግዚአብሔር ይህንን መልእክት እንዴት ይልካል? የጌታን መወለድ ለማብሰር ጌታ መላእክትን ነበር የተጠቀመው፤ ሉቃ. 1:26፤ 2:9። አሁን ግን ለሰው ያለውን የእርሱን ፍትር ለሌሎች ሰዎች ለማስረዳት ሰዎችን ይጠቀማል። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ለደቀ መዛሙርቱ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ በማለት ነገራቸው። እርግጥ ነው እነርሱ ጌታ ሲሞት አይተዋል፤ ደግሞም ከሞት እንደተነሣ አውቀዋል። ስለዚህ ያወቁትንና ያዩትን ለሌሎች መንገር አለባቸው። ይህንን የምሥራች ካሉበት ከኢየሩሳሌም ጀምረው ወደ ይሁዳና ሰማርያ ከዚያም እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ማስራጨት ይገባቸዋል፤ 24:47፤ የሐዋ/ሥራ 1:8። ይህንን ታላቅ የምስክርነት አገልግሎት መቼ መጀመር ይኖርባቸዋል? ለእርሱ ለመመስከር ኃይል እንዲያገኙ አብ የገባውን የተስፋ ቃል መንፈስ ቅዱስን ጌታ ኢየሱስ እስኪልክላቸው ጥቂት ቀን መቆየት አለባቸው፤ ኢሳ. 44:3፤ ኢዩሌል 2:28፤ ሉቃ. 24:49።

በዚያ የመጀመሪያ ምሽት አባቱ እርሱን እንደላከው እርሱም ደቀ መዛሙርቱን እንደሚልክ ተናገረ፤ የሐ. 20:21። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ በቤቱ ውስጥ መጀመሪያ ሲገለጥላቸው ቶማስ በዚያ አልነበረም። ነገር ግን ከሳምንት በኋላ ከእነርሱ ጋር ነበር፤

ፆሐ. 20: 26-29። ቶማስ ከሌሎቹ ጋር ባለ በተገለጠ ጊዜ ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ እንዲሰብኩ ጌታ አዘዛቸው፤ ማር. 16: 15። እንደገና በሌላ ጊዜ ሰባት ለሚሆኑት ደቀ መዛሙርት በገሌላ ባሕር አጠገብ ተገለጠላቸው፤ ፆሐ. 21: 1-19። በጌታ ሕግና ለጋ የሆኑትን ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ቃል እንዲመግብ ሲጥርሰንም ነገረው።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ጌታ ኢየሱስ ለአሥራ አንዱ ሐዋርያት በገሌላ ምድር በሚገኝ አንድ ተራራ ላይ ተገናኝቸው። አንድ ቀንም ከአምስት መቶ ለሚበልጡ ሰዎች ከሞት ከተነሣ በኋላ ጌታ ተገለጠላቸው፤ 1ቀር. 15: 6። ይህ ጌታ የተገለጠበት ሥፍራ ምናልባት በገሌላ በሚገኘው ተራራ ላይሆን እይቀርም። በዚያን ጊዜ ጌታ ወደ ሰዎች ሁሉ ሄደው ደቀ መዛሙርት እንዲያደርጉአቸው አዘዛቸው። ለአዳዲሶቹ ደቀ መዛሙርት ጌታ ያስተማረውን ሁሉ እንዲጠብቁ ሁልጊዜ ማስተማር ይኖርባቸዋል፤ ማቴ. 28: 16-20። ጌታም ዳግመኛ እስኪመጣ ድረስ ሁልጊዜ ከእነርሱ ጋር እንደሚሆን ቃል ገባላቸው።

እነዚህ የጌታ ትእዛዛት ዛሬም ለእኛ የሚሆኑ ትእዛዛት ናቸው። እርግጥ ነው ጌታን በግድናችን አላየንም። ቢሆንም እርሱ የሰዎች ልጆች አዳኝ እንደሆነ ግን እናውቃለን። እርሱ ለሰዎች ያለውን ፍቅር እንድናሳውቅለት ወደ ሰዎች ሁሉ እንድንሄድ አዘናል።

ከእርባ ቀንም በኋላ በደብረ ዘይት ተራራ አጠገብ ወደሚገኘው ወደ ቢታንያ መሬቸውና በዚያ ባረካቸው። እያዩትም በደመና ተሰውር ወደ ላይ ተወሰደ። ከዚያም በኋላ በምድር ላይ ሁለተኛ አላዩትም፤ ሉቃ. 24: 50-53፤ የሐዋ/ሥራ 1: 9። እነርሱም በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ቤተ መቅደስ ተመልሰው እግዚአብሔር ለእነርሱ ሰላሳየው ፍቅር አመሰግኑት። ከአሥር ቀን በኋላ መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ወረደ። ከዚያም በኋላ ለሰዎች ሁሉ የምሥራቹን እንዲነግሩ ወጡ፤ የሐዋ/ሥራ 2።

ይህንን ወንጌል እንደገና በምታነብበት ሰዓት ጌታ የተናገራቸውን ቃላትና የሠራቸውን ሥራዎች አስብ። እርሱ ሁልጊዜ ትክክለኛውን ነገር በወቅቱና በሰዓቱ ይናገራል። ሁልጊዜም አባቱ እንዲያደርግ የሚፈልገውን ብቻ ያደርጋል። እግዚአብሔርም በዚህ ልጁ ደስ መሰኘቱን ከሞት በማስነሣቱ ገለጸ። እንግዲህ ይህ ለሰዎች ሁሉ የምንናገረው የምሥራች ይሆናል ማለት ነው።

የሉቃስ ወንጌል ትምህርት

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለውንና ያደረገውን መጻፍ እንዲችል መንፈስ ቅዱስ ሉቃስን ይመራው ነበር። አንድ ሺህ አንድ መቶ ሃምሳ አንድ ከሆኑት በሉቃስ ወንጌል ከሚገኙት ጥቅሶች ከግማሽ በላይ የሆኑት ጌታ የተናገረው ቃል ይገኝባቸዋል። ጌታ የሚናገረው ሁሉ እውነት ነው። ሉቃስም በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ የጻፈው ሁሉ እውነት ነው። ጌታ ኢየሱስ ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ ራሱ፣ ስለ ሰውና እንደትም መጻን እንደምንችል ባለ መንገድ ሁሉ ብዙ አስተምሯል። መንፈስ ቅዱስም በሉቃስ በኩል ብዙ ጠቃሚ እውነቶችን አስተላልፎናል። የሉቃስ ወንጌል ትምህርት ዓላማ አጠር ባሉ ቃላት

በቅደም ተከተል ከዚህ በታች በመመልከት ሊተላለፉልን የተፈለጉትን እውነቶች እንሰበስባለን።

የሉቃስ ወንጌል ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ያስተምራል?

ጌታ ኢየሱስ መጽሐፍ ቅዱስ እውነት እንደሆነ አስተምሯል፤ 4:18-19፤ 5:14፤ 6:3፤ 7:27-28፤ 10:27-28፤ 16:31፤ 17:26፤ 18:20፤ 19:46፤ 20:17፤ 42፤ 24:25-26፤ 44-45። የኢየሱስ ቤተሰቦች የሙሴን ሕግጋት የታዘዙ ነበር፤ 2:21፤ 23። ጌታም ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት መጠበቅ እንዳለባቸው አስተምሯል፤ 11:28፤ 42። የእግዚአብሔር ቃል በውስጡ የሕይወት ኃይል እንዳለው እንደሚዘራ ዘር ነው፤ 8:11።

የሉቃስ ወንጌል ስለ እግዚአብሔር ምን ያስተምራል?

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እግዚአብሔር ብዙ አስደናቂ ነገሮችን ይናገራል። በሉቃስ ወንጌል እግዚአብሔር ሁሉም ማድረግ የሚችል እንደሆነ እናያለን፤ 1:37፤ 18:27። እግዚአብሔር ሁሉን ያውቃል፤ 12:6-7። እርሱ ሁሉን የሚቆጣጠርና ከሁሉም በላይ ነው። ለምሳሌ ያህል እንኳን ብንወስድ የትንቢት ቃል እንዲፈጸም የጌታን እናት ማርያምን ወደ ቤተሰብም እንድትሄድ የሚያደርግ አዋጅ የሮም ገዥ እንዲያወጣ በማድረግ ጌታ ቤተሰብም ሄዶ እንዲወለድ አስደረገ፤ 2:1፤ 4። የምድር ዕድሜያቸውን ሲጨርሱ እግዚአብሔር ሰዎችን በሞት መጥራት ይችላል፤ 12:20።

እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ዮሐ. 1:5። ስለዚህም ለሰው ሁሉ ብርሃንን ይሰጣል፤ ሉቃ. 1:79። እርሱ ቅዱስ ነው፤ 1:49። የእርሱ ነቢያትና የእርሱ የሆነው ኪዳን ሁሉ ቅዱስ ናቸው፤ 1:70፤ 72። እኛም እርሱን ቅዱስ ብለን ልንጠራውና በቅድስናም ያለ ኃጢአት እንድናገለግለው ይገባናል፤ 1:75።

ከሁሉም በላይ እግዚአብሔር ፍቅር ነው። በሉቃስ ወንጌል በብዙ ሥፍራ የእግዚአብሔርን ምሕረት እንመለከታለን፤ 1:50፤ 54፤ 58፤ 72-78፤ 6:36። እኛም የእግዚአብሔርን ፍቅር ሳንዘነጋ ለሰዎች ሁሉ ምሕረትን ማሳየት አለብን፤ 11:42። እግዚአብሔር ለሰውነታችን የሚያስፈልገውን ሁሉ ይሰጠናል፤ 12:22-31። አሥራ አምስተኛው ምዕራፍ ጉላህ በሆነ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ፍቅር ያሳየናል። በዚህ ምዕራፍ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስና አብ ኃጢአተኛን እንዴት እንደሚወዱ እንመለከታለን። እኛም እንደዚሁ ኃጢአተኞችን በመውደድ ወደ እርሱ እንዲመለሱም በማድረግ እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት ይኖርብናል። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል እግዚአብሔር ለሰው ያለውን ፍቅር የሚያረጋግጥ ማስረጃ ነው።

በሉቃስም ሆነ በሌሎች ወንጌሎች እንደምንመለከተው ጌታ ለኃጢአታችን እንደሞተ እናያለን።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ

ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚጠየቅ የመጀመሪያው ጥያቄ እርሱ ማን ነው? የሚለው። በሉቃስ ወንጌል እንደተግርገው እርሱ የእግዚአብሔር ልጅና የሰው ልጅ ነው። መልአኩ ገብርኤል እንደተናገረው እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ ተብሎ ይጠራል ብሎ ነበር፤ 1:32፤ 35። እግዚአብሔርም «የምወደው ልጄ» ብሎ ጠርቶታል፤ 3:22። ጌታ ኢየሱስ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ በማለት ተግርጿል። ይህን ማለቱ ጠላቶቹ ሊገድሉት እንደሚያደርግ እያወቀ ነበር የተናገረው፤ 10:22፤ 22:70።

ጌታ ኢየሱስ እንደ እግዚአብሔር የሆነ ኃይል አለው። በሉቃስ ወንጌል አሥራ ዘጠኝና ከዚያም በላይ የሚሆኑ ተአምራቶችን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዳደረገ እናነባለን፤ 4:40-41፤ 6:17። ለምሳሌ የሚከተሉትን ዝርዝር ሁኔታዎች ብንመለከት ደህና ማስረጃ ይሆኑናል፡-

1. ታምመው የነበሩ ከጌታ ፈውስ ያገኙ፡-

- የንዳድ በሽታ የያዛት ሴት 4:38
- 12 ዓመት ሙሉ ደም ይፈላት የነበረች ሴት 8:43
- ሆዱ የተነፋ ሰው 14:1-2
- እጁ የሰለለ ሰው 6:6
- 18 ዓመት የድካም መንፈስ ያደረገት ሴት 13:11-12
- ሽባ የነበረው ሰው 5:18

2. መንጻትን ያገኙ ለምጻሞች 5:13፤ 17:12

3. ዕውር ሆኖ የተፈወሰ ሰው 18:35

4. አጋንንት የወጣላቸው ሰዎች 4:35፤ 8:27፤

5. ለሞት የደረሰ ሰው 19:42፤ 11:14

6. ሞተው የነበሩ ሰዎች 7:10

7. በተፈጥሮ ላይ ጌታ የነበረው ኃይል፡-

- በዓሣው 5:6
- ማዕበልና ነፋሳት ሲታዘዙለት 8:24
- በአምስት እንጀራ ብዙ ሺህ የመገበው 9:14

እግዚአብሔር ሁሉን ያውቃል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰዎችን ሐሳብ ያውቃል፤ 5:22፤ 6:8፤ 11:17። ጌታ በራሱና በሌሎች ሰዎች ላይ ሊመጣ

የሚችለውን ሁሉ ከመድረሱ በፊት ያውቃል፤ 9:44፤ 18:32፤ 22:22፤ 19:30፤ 22:10፤ 21:34። ወደፊት ሊመጣ ስላለው ነገር ለደቀ መዛሙርቱ ነገሯቸዋል፤ 21:6-33።

ጌታ ኢየሱስ ቅዱስ ነበር፤ 1:35። ሰዎችን የሚወድና ፀጋ በተሞላ ቃል የሚናገር ነበር፤ 4:22። ለመበለቶች የሚያዝንና ለሕዝቡ የእግዚአብሔርን ምሕረት የሚለምን ነበር፤ 7:13፤ 23:34። ጌታ በመስቀል ላይ ለተሰቀለው ወንጀለኛ የሚያጽናና የደህንነት ቃል ተናገረ፤ 24:43። በሁሉም ነገር ጌታ እግዚአብሔርን ይመስላል። እርሱ እግዚአብሔር ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውም ልጅ ነው። በሉቃስ ወንጌል ላይ ጌታ ራሱን የሰው ልጅ እያለ 26 ጊዜ ይጠራ ነበር። ይህም ግለት እርሱ እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን ቃል ገብቶላቸው የነበረው አዳኝ መሆኑን የሚያስገነዝበን ነው፤ ዘፍ.3:15። ደግሞም ጌታ ኢየሱስ መሲህ እንደሆነ ተናገሯል፤ 4:17-21። ሰዎች ጌታ፡ ክርስቶስና የአይሁድ ንጉሥ ብለው ሲጠሩት እነዚህን መጠሪያዎች ተቀብሏል፤ 6:46፤ 9:20፤ 23:3። እርሱ ከሰለሞንና ከዮናስ የሚበልጥ እንደሆነ ተናገሯል፤ 11:31-32። በሥልጣን ቃል አጋንንትን ያዛቸዋልና የሚላቸውንም ይፈጽሙለት ነበር፤ 4:32፤ 36። ኃጢአትን ሊምር ይችላል፤ 5:24። ለደቀ መዛሙርቱም በጠላት ላይ ሥልጣንን ሰጥቶአቸዋል፤ 10:19።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ብቻ ሳይሆን ፍጹም ሰው ነበር። መንፈስ ቅዱስ በማርያም ላይ ወረደ። ከዚያም እንደግንኛውም ሰው ተወልዶ እንደግንኛውም ሰው የሆነ አስተዳደግ ጌታ አደገ፤ 1:35፤ 2:5-7፤ 16፤ 21፤ 28፤ 40። እንደ ልጅም ጥያቄን እየጠየቃቸውና እየታዘዛቸው ከዮሴፍና ከእናቱ ጋር ኖረ፤ 2:46፤ 51። እርሱ የማርያም ልጅ ሆኖ የዳዊትና የአብርሃም ብሎም የአዳም ዘር ነው፤ 3:31፤ 34፤ 38። ኃጢአት ለማድረግ ካለመፈለጉ በስተቀር እንደ ግናችንም ሙሉ በሙሉ ሰው ነው።

ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር እንዲያደርግ የሚፈልገውን ብቻ ያደርግ ነበር፤ 22:42። የእግዚአብሔርን ሕግጋት በፍጹም ሲጠበቅ የሰውን ሥርዓት አይከተልም ነበር። አባቱን አራት ጊዜ ያህል አነጋግሯል፤ 10:21፤ 22:42፤ 23:34፤ 46። ለሌሎችም ስለ አባቱ ስምንት ጊዜ ያህል አጫውቷቸዋል፤ 2:49፤ 6:36፤ 9:26፤ 10:22፤ 11:13፤ 12:30፤ 22:29፤ 24:49። እንዲጠብቀው እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ስለተደገፈ ምንም ዓይነት አደጋ አይፈራም ነበር፤ 4:29-30፤ 8:23። ሁልጊዜ ለየትኛውም ሰው ትክክለኛውን ቃል ይናገር ነበር። ሰዎች በሰይጣን ኃይል እንኳን ሆነው ሲከሱት በየዋህነትና በጩዋ መንፈስ መልስ ይሰጥ ነበር፤ 11:17። ሰማይና ምድር እንኳን ቢያልፉ የማያልፉትን ቃላቶች እንዲታዘዙት ይናገር ነበር፤ 6:47-49፤ 21:33።

የጌታን ሞትና ትንሣኤ የሚያወራት ሦስት ምዕራፎች ናቸው፤ 22-24። በኃጢአት ተሰናክሎ ወድቆ እንዳይቀር ሰይጣን ሳይፈትነው ቀደም ብሎ ለኢፕሮስ እንደግለደለት

ነገርት ነበር። ይህ ለእኛም ጌታ በዚህ ጊዜ ምን እያደረገልን እንዳለ የሚያሳየን ሥዕላዊ ነገር ያለው የተስፋ ቃል ነው። ምን ዓይነት አስደናቂ አዳኝና ፍጹም ሰው ነው ያለን!

መንፈስ ቅዱስ

ከየትኛውም ወንጌል ይልቅ በሉቃስ ወንጌል ላይ መንፈስ ቅዱስ ስለ ራሱ 17 ጊዜ ይናገራል። ዮሐንስ፣ ኤልሳቤጥና ዘካርያስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ነበር፤ 1:15፤ 41፤ 67። መንፈስ ቅዱስ በግርያምና በስምዖን ላይ ወረደ፤ 3:22፤ 4:18። መንፈስ ቅዱስ በጌታ ኢየሱስ ላይ መጥቶ ሞላው፤ ከዚያም በመንገዱ ሁሉ ይመራው ነበር፤ 4:1። ጌታ ኢየሱስ በመንፈስ ኃይል ይመላለስና በመንፈስም ሐሴት ያደርግ ነበር፤ 4:14፤ 10:21። እንደገናም ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መንፈስ ቅዱስ ያስተምራቸው ነበር፤ 11:13፤ 12:10-12። በኋላም በመንፈስ ቅዱስ አጠመቃቸው፤ 3:16፤ ዮሐዋ/ሥራ 1:5።

ዛሬም ቢሆን ክርስቶስን በሚያምኑ ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ይመጣል፤ ይሞላቸዋል፤ ይመራቸዋል። ከዚያም ደስታን ሁሉ ይሰጣቸዋል፤ ኤፌ.5:18፤ ሮሜ 8:14፤ 1ተሰ.1:6።

መላእክት

መላእክት እግዚአብሔር እንዲያገለግሉት የፈጠራቸው መናፍስት ናቸው። ከታላላቅ መላእክት አንዱ የሆነው ገብርኤል ወደ ዘካርያስና ወደ ማርያም መጥቶ ስለ ዮሐንስና ስለ ጌታ መወለድ አበሰረላቸው፤ 1:11-19፤ 26-38። ክርስቶስ ወደ ዓለም በመምጣቱ መላእክት የተሰማቸውን ደስታ እግዚአብሔርን በማመስገን ለእረኞች ገለጡ፤ 2:9-15። መላእክት ጌታን ይረዱት ነበር፤ 4:10፤ 22፤ 43። ኃጢአተኞች ወደ እግዚአብሔር በንስሐ ሲመለሱ መላእክት ደስ ይላቸው ነበር፤ 15:10። አልአዛር በሞተ ጊዜ መላእክት ነበሩ ወደ አብርሃም እቅፍ ያደረሱት፤ 16:22። የጌታን ከሞት መነሣት ለሴቶቹ ያበሰሩት መላእክት ነበሩ፤ 24:4-7፤ 23። ጌታ ዳግም ሲመጣ የሚያፍርባቸው ተከታዮች ቢኖሩትም በመላእክት ታጅቦ ነው የሚመለሰው፤ 9:26። ለመላእክቱም ጌታ በእርሱ ያፈሩትንና ያላፈሩበትን ለይቶ ያሳያቸዋል፤ 12:8።

ሰይጣን

ሰይጣን ወይም ዲያብሎስ አንድ ትልቅ መልክ ነው። ይህ ፍጡር ራሱን በእግዚአብሔር ላይ ባካላ ጊዜ ከነበረበት ክብር ወደቀ፤ ኢሳ.14:12-15። ሰይጣን ለዳምና ሔዋንን ተፈታተናቸው፤ እንደ እነርሱም ጌታ ኢየሱስን በኃጢአት እንዲወድቅ ለማድረግ ሞከረ፤ ዘፍ.3:1-6፤ ሉቃ.4:2-13። ሰይጣን የእግዚአብሔርን ልጆች እንዲታመሙ ያደርጋል፤ 13:16። የተዘራውን የወንጌል ቃል ከሰው ልብ ይወስዳል፤ 8:12። ጴጥሮስንና ይሁዳን ፈተናቸው፤ 22:3፤ 31። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰይጣን ላይ ድልን ተቀዳጅቷል፤ 10:18።

ሰይጣን ዛሬም ብዙ ሥራ ይሠራል። እርሱ በጣም ከፍተኛ ቴፕር ላላቸው አጋንንት ለሚባሉት መናፍስት አለቃ ነው። እነዚህ አጋንንት በሰው ውስጥ በማድረ ሰውን ይቆጣጠራሉ፤ 6:18፤ 8:29፤ 9:39፤ 42፤ 11:24። አጋንንት የጌታ ኢየሱስን ኃይል ስለሚያውቁ ጌታን ሊታዘዙት ግድ ይሆንባቸዋል፤ 4:34-36።

ዛሬ እኛ እርኩሳን መናፍስትን አንፈራም፤ ምክንያቱም እኛን የሚወደን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዓለም ካሉት ክፉ መናፍስት ሁሉ በላይ ነው።

ኃጢአት

ሌሎችም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች በኃጢአት ወድቀዋል። ሰዎች በእግዚአብሔር ላይና በሌሎችም ሰዎች ላይ ኃጢአትን ሰርተዋል፤ 15:18፤ 17:3። ጌታ ኢየሱስ ኃጢአትን ይቅር ማለት ይችላል፤ 1:17፤ 5:20-24፤ 7:47-49። እግዚአብሔር ይቅር እንዲለን ልንለምነው ይገባናል፤ 11:4። ለሌሎችም ጌታ ይቅር እንደሚላቸው ማስረጃት ይኖርብናል፤ 24:47።

አዳኝ

ጌታ ኢየሱስ ከኃጢአት ያድነናል። እግዚአብሔርም ክርስቶስም ሁለቱም አዳኝ ተብለው ይጠራሉ፤ 1:47፤ 2:11። ጌታ የመጣው የጠፋትን ለማዳን ቢሆንም የሚድኑት ግን በእርሱ የሚያምኑት ብቻ ናቸው፤ 7:50። ጌታ ኢየሱስ ሲያስተምር ሰዎች ሁሉ ልክ እንደጠፋው ልጅ ወደ እግዚአብሔር በንስሐ መመለስ ይኖርባቸዋል፤ 13:3፤ 5:15:20። ጌታ ኃጢአተኞችን በንስሐ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ለማድረግ ነው የመጣው። ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች ንስሐ መግባት የሚያስፈልግ እንደሆነ አያስቡም፤ 5:32፤ 15:7። ንስሐ የገቡት ሁሉ ትክክለኛውን ማድረግና ሌሎችም ንስሐ እንዲገቡ መንገር ይኖርባቸዋል፤ 3:8፤ 24:47። ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል የማይታዘዙ ከሆነ ወደ ንስሐ ሊመራቸው የሚችል ነገር ምንም የለም፤ 16:31-32።

አንድ ክርስቲያን እንዴት መኖር ይኖርበታል?

አንድ ሰው ከኃጢአት ፊቱን ወደ እግዚአብሔር መመለሱን ለሌሎች ለማሳወቅ ማድረግ ያለበት ትክክለኛው ነገር ምንድር ነው? 3:8።

1. ጸልይ ፡- ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው ጌታ ኢየሱስ ወደ አባቱ ስምንት ጊዜ ያህል ይጸልይ ነበር። ወደ ስምንት ጊዜ ያህል ለደቀመዛሙርቱ እንዲጸልዩና እንዴት መጸልይ እንዳለባቸው ተናግሯል። ሰዎች ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ስምንት ጊዜ ያህል ጸልዩዋል፤ 4:38፤ 5:12፤ 7:3-4፤ 8:28፤ 38፤ 41፤ 9:38። ጌታም ስለ ሰዎች በመጸልይና ለአባቱ የምስጋና ጸሎት በማድረግ ምሳሌያችን ነው፤ 9:16፤ 10:21።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዛሬም ስለ እኛ ይጸልያል፤ ስለዚህ ስለ እርሱ አብን እናመስግን!

2. አመሰገን :- ሐና እንዳደረገችው እኛም ወደ እግዚአብሔር በጸሎትና በምስጋና መቅረብ ይኖርብናል፤ 2:38። ጌታ ስለፈወሰው ምስጋና ለማቅረብ ወደ ጌታ በተመለሰው ሳምራዊ ሰው ጌታ ደስተኛ ነበር፤ 17:16። ጌታ ስለ ፅዋውና ስለ እንጀራው እግዚአብሔርን አመሰገነ፤ 22:17፤ 19። እኛም እርሱን ስናስብ ይህንኑ እንድናደርግ ጠይቆናል። ክርስቲያኖች ይህንን የጽዋና የእንጀራ ሥርዓት ከሳምንቱ በመጀመሪያው ቀን ያደርጉ ነበር፤ የሐዋ/ሥራ 20:7።

ዛሬ አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔርን በሰባተኛው ቀን ማለትም ቅዳሜ ዕለት ማክበር አለብን ይላሉ። በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ አማኞች የመሴን ሕግጋትና ሰንበትን ማክበር እንዳለባቸው ይነገራቸዋል፤ ዘፀ. 20:8-11። ጌታ ኢየሱስ እርሱ የሰንበት ጌታ እንደሆነ ተናግሯል። ነገር ግን ፈሪሳውያን ጌታን ስለዚህ ነገር ይከራከሩት ነበር፤ 6:5። ማንም ሰው ቢሆን ሰባተኛውን ቀን ወይም የሳምንቱን መጀመሪያ ቀን በመጠበቅም ሆነ ሌላ ቀን በማክበር ደንበትን ማግኘት በፍጹም አይቻልም። ጌታ በእምነት ብቻ ነው የሚያድነን።

እግዚአብሔርን በየትኛውም ቀን ማምለክ እንችላለን። ሰይጣን ከጌታ ኢየሱስ አምልኮን መቀበል ፈለገ። ክርስቶስ ግን ሰዎች እግዚአብሔርን ማምለክ እንዳለባቸው ተናግረ፤ 4:7-8። ማርያም በጌታ እግር ሥር ቁጭ ብላ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱም ከሞት ከተነሣ በኋላ አምልከውታል፤ 10:39፤ 24:52-53።

እያንዳንዱ ክርስቲያን ለጌታ ሥራ ከገንዘቡ መስጠት ይኖርበታል። ያላትን ሁሉ ለእግዚአብሔር የሰጠችውን መበለት ጌታ አመሰግናት፤ 21:4። ለጌታ ገንዘብ በመስጠታችን ለራሳችን መዝገብ በሰማይ እንደማስቀመጥ ነው፤ 12:33፤ 16:9። እኛ እንደ ፈሪሳውያን ገንዘብን መውደድ የለብንም፤ ምክንያቱም ማንም ሰው ቢሆን እግዚአብሔርንና ገንዘብን በአንድ ጊዜ ማገልገል አይችልም፤ 12:15-21፤ 16:13-14። ለትንሽ ገንዘብ ብሉ ይሁዳ ጌታውን አሳልፎ ለጠላቶች ሰጠው፤ 22:5።

ብዙ ሀብታም ሰዎች ብዙ ገንዘብ ይሰጣሉ፤ ነገር ግን ከእነርሱ አንዳንዶቹ እግዚአብሔርን የረሱ ናቸው፤ 21:1፤ 6:24፤ 12:16፤ 16:19። አንዳንድ ሀብታሞች የዳኑ ቢኖሩም ሀብታም ለሆነ ሰው ደንበትን መቀበል አስቸጋሪ ነው፤ 18:24፤ 19:5። ድሆችን ልንረዳ ያስፈልገናል። ይህንም ለማድረግ ያማረው መንገድ ወንጌልን ለእነርሱ በማድረስ ነው፤ 14:13፤ 18:22፤ 19:8፤ 4:18፤ 7:22።

አንዳንድ ሰዎች ገንዘባቸውን ይወዳሉ። አንዳንዶች ደግሞ ራሳቸውን ይወዳሉ። ስለዚህ ትዕቢተኞች ናቸው። ፈሪሳውያን ሁሉ ጊዜ በሰው መካከል ያማረውንና ከፍ ያለውን መቀመጫ ይፈልጋሉ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ የጌታ ደቀ መዛሙርት እንኳን ሳይቀሩ ከእነርሱ ማን ትልቅ መሆን እንዳለበት ሲከራከሩ ነበር፤ 11:43፤ 20:46፤ 9:46፤ 22:24። እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ 1:51፤ 14:11፤ 18:14።

እኛም ገንዘባችንንም ሆነ ራሳችንን መውደድ የለብንም። ይልቁንም ጉረቤቶቻችንና ጠላቶቻችንን መውደድ አለብን እንጂ፤ 10:27፤ 6:27-28። ከሁሉም በላይ ግን እግዚአብሔርንና ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን መውደድ አለብን፤ 7:41-47።

ክርስቲያን ለመሆን የምንከፍለው ክፍያ ምንም የለም። ምክንያቱም ለዘላለም ሕይወት የሚበቃ ክፍያ ማንም ሰው መክፈል አይችልም። ነገር ግን ጌታን የሚከተል ሁሉ ራሱንና ያለውን ሁሉ ለአዳኙ መስጠት ይኖርበታል፤ 9:23-26፤ 57-62፤ 14:25-33፤ 17:33። ለደቀ መዝሙር ትልቅ የሆነ ዕድል ፈንታ አለው፤ ይኸውም ብዙ ታላላቅ ሰዎች እንኳን ያላዩትን ስለሚያይ ነው፤ 10:23-24። ይህም ብቻ አይደለም። እነርሱ እንደ ጌታቸው ለሆኑና አብረውትም ለመሆን ዕድል ይሰጣቸዋል፤ 6:40፤ 9:18።

ስለ ወደፊት

ደቀ መዛሙርት ከታላቁ መምህር ከራሱ ብዙ ነገሮችን ይማራሉ። ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር ወደፊት ስላለው ዓላማና ዕቅድ ተናግሮናል። ወደፊት ከሚሆኑት ትላልቅ ነገሮች አንዱና ዋነኛው ጌታ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመውሰድ የሚሆነው የመነጠቅ ነገር ነው፤ 1ተሰ.4። ከመነጠቅ በኋላ ጌታ ላገለገሉት ትላልቅ ሽልማቶችን ይሰጣል፡ 1ተሰ.6:23፤ 35፤ 14:14። ላምራዊው ሰው በመንገድ ወድቆ ያገኘውን ቁስለኛ በአደራ እንዲጠብቅለት ለጠባቂው እንደተናገረው ዛሬ ጌታም ለእኛ እንዲህ ይለናል። ሲመለስ ያወጣኸውን ወጪ ሁሉ እከፍልሃለሁ ይለናል ማለት ነው፤ 10:35። ይህ ሽልማት ጌታን አብዝተው ላገለገሉት ታላቅ ይሆናል፤ 19:17፤ 19። ልናደርገው የሚገባንን ግዴታችንን ስለተወጣን ሽልማት ወይም ምስጋና ለመቀበል መጠበቅ የለብንም፤ 17:10። በዚህ ምድር እንኳን ሳለን ዋጋን እንደሚከፍለን ጌታ ግን ቃል ገብቶልናል፤ 18:29-30።

ጌታ ሕዝቡን ወደ መንግሥተ ሰማያት ከወሰደ በኋላ በምድር በሚኖሩት ሰዎች ላይ ታላቅ የሆነችግር ይመጣል። ይኸውም ጦርነት፣ ረሃብና በሽታ ይመጣል፤ 21:10-11። በዚያን ጊዜ የአይሁድ ሕዝብ ይሰደዳሉ፤ 21:12፤ 17። ጌታ እስኪመጣ ድረስ እሕዛብ ቅድስቲቱን ከተማ ኢየሩሳሌምን ይገዛሉ፤ 21:24።

ጌታ ኢየሱስ ሳይታሰብ በድንገት ይመጣል፤ 12:40፤ 21:34። በዚያን ጊዜ ብዙ ሰዎች የተለመደውን ዕለታዊ ኑሮ ይኖራሉ፤ 17:26-30። ብዙ ሐሰተኞች መሪዎችም ሰዎችን ያስታሉ፤ 21:7-8። ጌታ ሲመጣ ግን ሁሉም ያመጣው እርሱ እንደሆነ ያውቃሉ፤ 17:24፤ 21:27።

ብዙዎች ከሞት በኋላ ያለውን ሥቃይ ይቀበላሉ፤ 16:23-24፤ 28። ሙታንም ሁሉ ከመቃብር ይነሣሉ። እግዚአብሔርም በክርስቶስ ያላመኑትን ሁሉ ወደ ገሃነም ይልካቸዋል፤ 12:5። ያመኑት ግን ሁለተኛ ሞትን አያዩም፤ 20:34-36። ከእግዚአብሔርም ጋር ለዘላለም እስከ ዘላለም አብረውት ይኖራሉ። ያላመኑት ሁሉ ግን ለዘላለም ከሰይጣን ጋር ይሆናሉ።

እነዚህ ከላይ የተመለከትናቸውን እውነቶች መንፈስ ቅዱስ በሉቃስ ወንጌል በኩል ያስተላለፈልን ናቸው። ይህም ብቻ አይደለም። ከዚህ የሚበልጡ እውነቶች አሉ። ሆኖም በግልህ ሉቃስ የጻፈውን የሐዋርያት ሥራ በማተናት ልትመለከት ትችላለህ። ይህ የሐዋርያት ሥራ የሚነግረን ጌታ ከሞት ከተነሣ በኋላ የሆነውን ነገር ነው። መጽሐፍ ቅዱስህን በምታጠናበት ሰዓት በላ ጌታ ኢየሱስ ለዓሊስ ነገር ስትማር እግዚአብሔርን ስላገኘሽው ነገር አመስግን። በዚህም መንገድ መንፈስ ቅዱስ ይበልጥ ጌታን እየመለሰክ እንድትኖር ያደርግሃል።

